2023/2917

29.12.2023

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2023/2917

af 20. oktober 2023

om verifikationsaktiviteter, akkreditering af verifikatorer og de administrerende myndigheders godkendelse af overvågningsplaner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 om overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner fra søtransport og om ophævelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2072

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO_2-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF ([1]), særlig artikel 6, stk. 8, tredje afsnit, artikel 7, stk. 5, andet afsnit, artikel 13, stk. 6, artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2072 ([2]) fastsættes bestemmelser om vurdering af overvågningsplaner og verifikation af emissionsrapporter, om krav med hensyn til kompetencer og procedurer og om regler for nationale akkrediteringsorganers akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/957 ([3]) blev forordning (EU) 2015/757 ændret for at muliggøre medtagelse af søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([4]), og overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper. Den fastsatte også en forpligtelse for selskaber til at indsende verificerede aggregerede emissionsdata på selskabsniveau (»rapporter på selskabsniveau«) og verificerede rapporter i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757, hvis der sker en selskabsændring (»delemissionsrapporter«), samt en forpligtelse for de administrerende myndigheder, der er ansvarlige for at godkende overvågningsplaner og ændringer heraf.

(2) I overensstemmelse med artikel 3ge i direktiv 2003/87/EF skal den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi sikre, at indberetningen af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau indgivet af et rederi verificeres i overensstemmelse med reglerne for verifikation og akkreditering i kapitel III i forordning (EU) 2015/757. Bestemmelserne om verifikation og akkreditering i denne forordning, der supplerer reglerne i kapitel III i forordning (EU) 2015/757, bør derfor omfatte regler for verifikation af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau.

([1]) EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2072 af 22. september 2016 om verifikationsaktiviteter og akkreditering af verifikatorer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 om overvågning, rapportering og verifikation af CO_2-emissioner fra søtransport (EUT L 320 af 26.11.2016, s. 5).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/957 af 10. maj 2023 om ændring af forordning (EU) 2015/757 for at muliggøre medtagelse af søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem og overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 105).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

(3) Det er desuden nødvendigt at føje et sæt regler for verifikation af rapporter på selskabsniveau til den ordning, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2072, som følger trinnene til verifikation af emissionsrapporter, men som undgår overlapning af verifikationsaktiviteterne med hensyn til rapporter på skibsniveau og unødvendige yderligere administrative byrder.

(4) Desuden er det nødvendigt at føje et sæt regler for verifikation af delemissionsrapporter til den ordning, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2072. I henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757 bør delemissionsrapporter omfatte de samme elementer som emissionsrapporterne, men begrænset til den periode, der svarer til de aktiviteter, som udføres under selskabets ansvar. Det er derfor hensigtsmæssigt, at delemissionsrapporter verificeres ifølge de samme regler som dem, der gælder for verifikation af emissionsrapporter.

(5) Ved artikel 6, stk. 8, og artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) 2015/757 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere nævnte forordning vedrørende reglerne for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af overvågningsplaner og for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af ændringer i overvågningsplanerne. Ved artikel 13, stk. 6, og artikel 15, stk. 5, i forordning (EU) 2015/757 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at supplere nævnte forordning med regler for verifikation af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau, herunder verifikationsmetoder og verifikationsprocedure, og til udstedelse af en verifikationsrapport, og for yderligere at præcisere reglerne for de verifikationsaktiviteter, der er omhandlet i nævnte forordning. Ved artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2015/757 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på yderligere at præcisere verifikatorers akkrediteringsmetoder. Da disse verifikations-, akkrediterings- og godkendelsesaktiviteter i høj grad hænger sammen, anvendes disse fem retsgrundlag i denne forordning.

(6) Verifikationsaktiviteterne omfatter verifikatorers vurdering af overvågningsplaner i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2015/757. Ved vurderingen af en overvågningsplan bør verifikatorer udføre en række aktiviteter for at evaluere fuldstændigheden, relevansen og overensstemmelsen af det pågældende selskabs fremlagte oplysninger, for så vidt angår skibets overvågnings- og rapporteringsproces, således at det er muligt at konkludere, hvorvidt planen er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757. Dette bør omfatte elementer vedrørende dataforvaltnings- og kontrolsystemet som beskrevet i skibets overvågningsplan i overensstemmelse med de fælles principper for overvågning og rapportering, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EU) 2015/757 og bilag I og II hertil. Med henblik på at sikre en korrekt håndhævelse af forordning (EU) 2015/757, hvor den organisation eller person, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved at påtage sig dette ansvar har indvilliget i at overtage alle de pligter og ansvarsområder, som er fastsat i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening, jf. bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 ([5]), også påtager sig ansvaret for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2015/757, og hvis det er relevant, bør denne organisation eller person i henhold til direktiv 2003/87/EF, inden vurderingen af overvågningsplanen påbegyndes, forsyne verifikatoren med et dokument, der dokumenterer, at rederen på behørig vis har givet verifikatoren mandat til at opfylde forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2015/757 og, hvor det er relevant, i henhold til direktiv 2003/87/EF. Med hensyn til skibe, hvis emissioner falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, kan det dokument, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/2599 ([6]), udleveres til verifikatoren med henblik på vurdering af overvågningsplanen.

(7) Denne forordning supplerer forordning (EU) 2015/757 ved at fastsætte specifikke regler for aktiviteter i forbindelse med verifikation af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau, akkreditering af verifikatorer og vurdering og godkendelse af overvågningsplaner. Disse aktiviteter bør overholde overvågnings- og rapporteringsprincipperne i forordning (EU) 2015/757 og bilag I og II hertil samt Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2849 ([7]).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 1).

([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/2599 af 22 November 2023 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF med hensyn til administrerende myndigheders administration af rederier for så vidt angår et rederi (EUT L, 2023/2599., 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2599/oj).

([7]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/… af 12. oktober 2023 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 for så vidt angår reglerne for rapportering og indsendelse af aggregerede emissionsdata på selskabsniveau (EUT L, 2023/2849, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2849/oj).

(8) Anvendelse af de beføjelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 8, og artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) 2015/757, bør sikre, at godkendelsen af overvågningsplaner og ændringer heraf, der er tilladt i henhold til nævnte forordning, foretages på en harmoniseret måde af de ansvarlige administrerende myndigheder, navnlig med hensyn til meddelelser og underretninger fra selskaber og de ansvarlige administrerende myndigheder.

(9) Overvågningsplaner for skibe, hvis emissioner falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/757, men ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, bør ikke godkendes af den ansvarlige administrerende myndighed.

(10) Ved godkendelse af overvågningsplaner og ændringer heraf bør de ansvarlige administrerende myndigheder tage behørigt hensyn til verifikatorens konklusioner vedrørende vurderingen af overvågningsplaner. Beslutninger om at godkende overvågningsplaner bør træffes uafhængigt af de ansvarlige administrerende myndigheder, da de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi bør sikre at rederier under deres ansvar overholder direktiv 2003/87/EF og forordning (EU) 2015/757, herunder med hensyn til overvågning og rapportering af de relevante parametre i en rapporteringsperiode.

(11) Hvis den ansvarlige administrerende myndighed ikke godkender overvågningsplanen, bør selskabet revidere den i henhold til oplysningerne fra den administrerende myndighed og fremsende en revideret udgave af overvågningsplanen med henblik på en fornyet vurdering fra verifikatorens side. Der kan finde flere udvekslinger sted mellem selskaber og de ansvarlige administrerende myndigheder, inden den reviderede overvågningsplan sendes til verifikatoren til fornyet vurdering, for at undgå unødvendige administrative byrder for selskaber og verifikatorer.

(12) Gennemførelsen af artikel 13, stk. 6, og artikel 15, stk. 5, i forordning (EU) 2015/757 kræver en overordnet ramme af regler for at sikre, at vurderingen af overvågningsplaner, verifikationen af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau og udstedelsen af verifikationsrapporter, der udarbejdes i overensstemmelse med nævnte forordning, udføres på en harmoniseret måde af verifikatorer, der besidder den tekniske kompetence til at udføre de overdragne opgaver uafhængigt og upartisk.

(13) Harmoniserede regler for vurdering af overvågningsplaner, verifikation af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau og verifikatorers udstedelse af overensstemmelsesdokumenter bør klart definere verifikatorernes ansvar.

(14) Verifikatorens konklusioner vedrørende vurderingen af overvågningsplanen er afgørende for at give selskaber og de ansvarlige administrerende myndigheder mulighed for at forstå resultatet af verifikatorens verifikationsaktiviteter. Det er derfor nødvendigt, at sådanne konklusioner omfatter alle relevante oplysninger, der blev fundet i forbindelse med vurderingen af overvågningsplanen, herunder en beskrivelse af eventuelle ukorrigerede afvigelser og et resumé af verifikatorens procedurer, herunder i forbindelse med anlægsbesøg.

(15) Tilvejebringelse af dokumenter og udveksling af relevante oplysninger mellem selskaber og verifikatorer er afgørende for alle aspekter af verifikationsprocessen, navnlig for vurderingen af overvågningsplanen, resultaterne af de strategiske analyser og risikoanalyserne, verifikationen af emissionsrapporten, af delemissionsrapporten og rapporten på selskabsniveau. Det er derfor nødvendigt at fastsætte et sæt harmoniserede krav til at regulere fremlæggelse af oplysninger og dokumenter, der skal stilles til rådighed for verifikatoren, inden verifikatoren påbegynder sine verifikationsaktiviteter og på andre tidspunkter i løbet af verifikationen.

(16) Verifikatoren bør anvende en risikobaseret tilgang til verifikation af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) 2015/757. En analyse af de rapporterede datas tilbøjelighed til potentielt at indeholde væsentlige ukorrekte angivelser er en vigtig del af verifikationsprocessen og er bestemmende for, hvordan verifikatoren bør udføre sine aktiviteter.

(17) For at sikre konsistens og sammenlignelighed for overvågede data over tid i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2015/757 bør den overvågningsplan, der er blevet vurderet som tilfredsstillende, og, hvor det er relevant, som den ansvarlige administrerende myndighed har godkendt, være verifikatorens referencepunkt ved vurderingen af et skibs emissionsrapport.

(18) Alle trin i verifikationsprocessen for en emissionsrapport, en delemissionsrapport eller en rapport på selskabsniveau er indbyrdes forbundne og bør munde ud i udstedelsen af en verifikationsrapport, som indeholder en erklæring om resultatet af verifikationen. Sikkerhedsniveauet for verifikationsrapporten bør vedrøre dybden og detaljeringsgraden af verifikationsaktiviteterne og verifikationserklæringens ordlyd.

(19) Vurderingen af overvågningsplaner og verifikationen af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau bør udføres af kompetent personale. For at opfylde disse forpligtelser bør verifikatorerne derfor oprette interne processer og løbende forbedre dem. Kriterierne for at fastslå, om en verifikator er kompetent, bør være de samme i alle medlemsstater og være verificerbare, objektive og gennemskuelige.

(20) For at fremme et højt kvalitetsniveau for verifikationsaktiviteter bør der fastsættes harmoniserede regler for at afgøre, om en verifikator er kompetent, uafhængig og uvildig og dermed er kvalificeret til at udføre de fornødne aktiviteter.

(21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ([8]) fastsætter en omfattende ramme for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, der udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteter. I henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757 finder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 765/2008 anvendelse, hvis der ikke er fastsat specifikke bestemmelser vedrørende akkreditering af verifikatorer i forordning (EU) 2015/757.

(22) Ved artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2015/757 tillægges Kommissionen beføjelse til yderligere at præcisere metoderne til akkreditering af verifikatorer for aktiviteter inden for nævnte forordnings anvendelsesområde, dvs. i forbindelse med drivhusgasemissioner fra søtransportsektoren. Denne forordning supplerer derfor de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008 og forordning (EU) 2015/757, navnlig vedrørende gældende harmoniserede standarder, krav til bedømmelseshold, gennemførelse af peerevaluering af nationale akkrediteringsorganer og gensidig anerkendelse af verifikatorer. Det er nødvendigt at specificere sådanne supplerende regler for at sikre, at de kriterier og standarder, der tages i betragtning i forbindelse med akkrediteringen af verifikatorer for aktiviteter inden for anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/757, passer til formålet med og indholdet af disse aktiviteter. Disse regler bør bidrage til yderligere at styrke verifikations- og akkrediteringsprocessernes robusthed samt en harmoniseret tilgang i medlemsstaterne.

(23) Verifikations- og akkrediteringssystemet bør undgå unødvendig overlapning af procedurer og organisationer, der er oprettet i henhold til andre af Unionens retsinstrumenter, da dette ville medføre en øget byrde for medlemsstaterne eller de erhvervsdrivende. Der bør derfor tages hensyn til bedste praksis, der følger af anvendelsen af harmoniserede standarder vedtaget af Den Europæiske Standardiseringsorganisation på grundlag af et mandat udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF ([9]) såsom de harmoniserede standarder vedrørende krav til drivhusgasvaliderings- og verifikationsorganer til brug ved akkreditering eller andre former for anerkendelse og vedrørende generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer overensstemmelsesvurderingsorganer, hvis referencer er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og andre tekniske dokumenter, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Akkreditering.

(24) Det nationale akkrediteringsorgan, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, bør have beføjelser til at akkreditere og udstede en autoritativ erklæring angående en verifikators kompetence til at udføre verifikationsaktiviteterne i henhold til nærværende forordning, vedtage administrative foranstaltninger såsom suspension eller inddragelse af akkrediteringen og føre tilsyn med verifikatorer.

(25) Et effektivt samarbejde mellem de nationale akkrediteringsorganer og de ansvarlige administrative myndigheder er afgørende for funktionen af EU's emissionshandelssystem, som vil omfatte emissioner fra søtransport fra den rapporteringsperiode, der starter den 1. januar 2024, og for tilsynet med kvaliteten af verifikationen. Af hensyn til gennemsigtigheden er det nødvendigt at sikre, at de nationale akkrediteringsorganer og de ansvarlige administrerende myndigheder etablerer effektive måder til udveksling af oplysninger. Udvekslingen af oplysninger mellem de ansvarlige administrerende myndigheder og mellem de ansvarlige administrerende myndigheder og de

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

nationale akkrediteringsorganer bør være underlagt en streng sikkerhed for fortrolighed og tavshedspligt og håndteres i henhold til gældende national lovgivning og EU-lovgivning.

(26) Set i lyset af medtagelsen af emissioner fra søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem er det nødvendigt at sikre yderligere tilpasning af de regler for verifikations- og akkrediteringsaktiviteter, der er gældende for drivhusgasemissioner fra søtransportsektoren, som indføres ved denne forordning, til de regler for verifikations- og akkrediteringsaktiviteter, der er gældende for drivhusgasemissioner fra andre sektorer, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem, samtidig med at der tages hensyn til søtransportsektorens særlige forhold. Denne tilpasning af regler vedrører navnlig regler om verifikationsaktiviteter, herunder anlægsbesøg, udveksling af oplysninger, krav til verifikatorer og krav til nationale akkrediteringsorganer.

(27) Som følge af omfanget af de nødvendige ændringer af delegeret forordning (EU) 2016/2072 bør nævnte forordning ophæves i sin helhed.

(28) Bestemmelserne i denne forordning vedrører verifikations-, godkendelses- og akkrediteringsaktiviteter i forbindelse med drivhusgasemissioner, der frigives fra den 1. januar 2024. De sikrer, at EU's emissionshandelssystem fungerer effektivt, hvilket betyder, at emissioner fra søtransport omfattes fra den rapporteringsperiode, der begynder den 1. januar 2024, og at metan- og dinitrogenoxidemissioner inden for anvendelsesområdet for forordning (EU) 2015/757 medtages fra den rapporteringsperiode, der begynder den 1. januar 2024. Det er derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2024 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser om vurdering af overvågningsplaner og verifikation af emissionsrapporter og aggregerede emissionsdata på selskabsniveau. Desuden fastsættes krav med hensyn til kompetencer og procedurer.

Denne forordning præciserer yderligere metoderne til de nationale akkrediteringsorganers akkreditering af verifikatorer og regler om udveksling af oplysninger.

Ved denne forordning fastsættes regler for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af overvågningsplaner og ændringer heraf.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »akkreditering«: et nationalt akkrediteringsorgans attestering af, at en verifikator opfylder kravene i harmoniserede standarder i henhold til artikel 2, nr. 9), i forordning (EF) nr. 765/2008 og kravene i nærværende forordning og dermed er kvalificeret til at udføre verifikationsaktiviteterne i overensstemmelse med artikel 4-36

2) »emissionsrapport«: en rapport som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2015/757

3) »delemissionsrapport«: en rapport som omhandlet i artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757

4) »rapport på selskabsniveau«: de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau som defineret i artikel 3, litra q), i forordning (EU) 2015/757

5) »afvigelse«: en af følgende:

a) med henblik på at vurdere en overvågningsplan, at planen ikke opfylder kravene i artikel 6 og 7 i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927 ([10])

b) med henblik på at verificere en emissionsrapport og en delemissionsrapport en af følgende:

i) at drivhusgasemissionerne og andre relevante oplysninger ikke rapporteres i overensstemmelse med den overvågningsmetode, der er beskrevet i overvågningsplanen, og som en akkrediteret verifikator har vurderet som tilfredsstillende, og, hvor det er relevant, som den ansvarlige administrerende myndighed har godkendt

ii) at de rapporterede data ikke opfylder kravene i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928 ([11]) eller nærværende forordning

c) med henblik på verifikation af en rapport på selskabsniveau, at de rapporterede data ikke opfylder kravene i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF og gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927

d) med henblik på akkreditering enhver handling eller undladelse fra verifikatorens side, som er i strid med kravene i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF og nærværende forordning

6) »rimelig sikkerhed«: et højt, men ikke absolut sikkerhedsniveau, der er udtrykt positivt i verifikationserklæringen, med hensyn til, om emissionsrapporten, delemissionsrapporten eller rapporten på selskabsniveau, som er genstand for verifikation, er fri for væsentlige ukorrekte angivelser

7) »sikkerhedsniveau«: den grad af sikkerhed, som verifikatoren yder for verifikationsrapporten baseret på målet om at reducere verifikationsrisikoen i overensstemmelse med omstændighederne ved verifikationsopgaven

8) »væsentlighedsgrad«: den kvantitative tærskel eller afskæringspunktet, hvorover verifikatoren anser ukorrekte angivelser, enten individuelt eller samlet, for væsentlige

9) »iboende risiko«: sandsynligheden for, at en parameter i emissionsrapporten, delemissionsrapporten eller rapporten på selskabsniveau har ukorrekte angivelser, der kan have væsentlig betydning, individuelt eller samlet set, før effekten fra eventuelle relaterede kontrolaktiviteter medregnes

10) »kontrolrisiko«: sandsynligheden for, at en parameter i emissionsrapporten, delemissionsrapporten eller rapporten på selskabsniveau har ukorrekte angivelser, der kan have væsentlig betydning, individuelt eller kombineret med andre ukorrekte angivelser, og som ikke i rette tid forhindres eller registreres og rettes af kontrolsystemet

11) »opdagelsesrisiko«: risikoen for, at verifikatoren ikke opdager en væsentlig ukorrekt angivelse

(12) »verifikationsrisiko«: risikoen (en funktion af iboende risiko, kontrolrisiko og opdagelsesrisiko) for, at verifikatoren fremsætter en upassende verifikationsudtalelse, når emissionsrapporten, delemissionsrapporten eller rapporten på selskabsniveau ikke er fri for væsentlige ukorrekte angivelser

13) »ukorrekte angivelser«: en udeladelse, urigtig oplysning eller fejl i de rapporterede data, bortset fra den tilladelige usikkerhed i henhold til forordning (EU) 2015/757 og under hensyntagen til de retningslinjer, der er udarbejdet af Kommissionen i forbindelse med disse spørgsmål

([10]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927 af 4. november 2016 om skabeloner til overvågning af planer, emissionsrapporter og overensstemmelsesdokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 om overvågning, rapportering og verifikation af CO_2-emissioner fra søtransport (EUT L 299 af 5.11.2016, s. 1).

([11]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928 af 4. november 2016 om fastlæggelsen af fragtmængden for andre kategorier af skibe end passagerskibe, ro-ro-skibe og containerskibe i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 om overvågning, rapportering og verifikation af CO_2-emissioner fra søtransport (EUT L 299 af 5.11.2016, s. 22).

14) »væsentlig ukorrekt angivelse«: en ukorrekt angivelse, der ifølge verifikatorens mening, individuelt eller sammen med andre ukorrekte angivelser, overskrider væsentlighedsgraden eller på anden måde kan have en indvirkning på de samlede rapporterede emissioner eller andre relevante oplysninger

15) »anlæg«: med henblik på at vurdere overvågningsplanen eller verificere et skibs emissionsrapport eller delemissionsrapport eller rapporten på selskabsniveau, de lokationer, hvor overvågningsprocessen er defineret og styret, herunder de lokationer, hvor relevante data og oplysninger kontrolleres og lagres

16) »intern verifikationsdokumentation«: al intern dokumentation, som en verifikator har indsamlet for at registrere skriftlig dokumentation og begrundelse for aktiviteter, der udføres for at vurdere overvågningsplanen eller verificere en emissionsrapport, en delemissionsrapport eller en rapport på selskabsniveau i henhold til denne forordning

17) »MRV-skibsfartsauditor«: et individuelt medlem af et verifikationshold, som er ansvarlig for at vurdere en overvågningsplan eller verificere en emissionsrapport, en delemissionsrapport eller en rapport på selskabsniveau, og som ikke er den ledende MRV-skibsfartsauditor

18) »ledende MRV-skibsfartsauditor«: en MRV-skibsfartsauditor, der leder og overvåger verifikationsholdet og har ansvaret for at udføre og rapportere om vurderingen af en overvågningsplan eller verifikationen af en emissionsrapport, en delemissionsrapport eller en rapport på selskabsniveau

19) »uafhængig beslutningstager«: en person, som verifikatoren har udpeget specifikt med henblik på at udføre aktiviteter i relation til intern gennemgang, og som tilhører den samme enhed, men som ikke har udført nogen af de verifikationsaktiviteter, der skal gennemgås

20) »teknisk ekspert«: en person, der leverer detaljeret viden og ekspertise om et specifikt emne, som er påkrævet for udførelsen af verifikationsaktiviteter med henblik på artikel 4-36 og akkrediteringsaktiviteter med henblik på artikel 46-63

21) »assessor«: en person, der er udpeget af et nationalt akkrediteringsorgan til individuelt eller som en del af et bedømmelseshold at udføre en vurdering af en verifikator i henhold til nærværende forordning

22) »ledende assessor«: en assessor, som får tildelt det overordnede ansvar for vurderingen af en verifikator i henhold til nærværende forordning

23) »bedømmelseshold«: en eller flere assessorer, der er udpeget af et nationalt akkrediteringsorgan til at udføre en vurdering af en verifikator i henhold til nærværende forordning

24) »kompetence«: evnen til at anvende viden og færdigheder til at udføre en aktivitet

25) »analytiske procedurer«: analyse af svingninger og tendenser i dataene, herunder en analyse af de forhold, der ikke er konsistente med andre relevante oplysninger, eller som afviger fra forventede mængder

26) »kontrolsystem«: selskabets risikovurdering og komplette sæt af kontrolaktiviteter, herunder den løbende administration deraf, som et selskab har etableret, dokumenteret, gennemført og opretholdt i henhold til bilag I, del C, punkt 1, til forordning (EU) 2015/757

27) »kontrolaktiviteter«: alle handlinger, der udføres, eller foranstaltninger, der gennemføres af selskabet, for at afhjælpe iboende risici.

Artikel 3

Overensstemmelsesformodning

En verifikator, som dokumenterer opfyldelsen af kriterierne i de relevante harmoniserede standarder i henhold til artikel 2, nr. 9), i forordning (EF) nr. 765/2008 eller dele heraf, hvortil der er offentliggjort en henvisning i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at opfylde kravene i artikel 4-45 i nærværende forordning, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

KAPITEL II

VERIFIKATIONSAKTIVITETER

AFDELING 1

Vurdering af overvågningsplaner

Artikel 4

Oplysninger, som selskaberne skal fremlægge

1. Selskaber skal fremlægge deres skibs overvågningsplan for verifikatoren ved hjælp af en skabelon svarende til den i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927. Hvis overvågningsplanen er affattet på et andet sprog end engelsk, skal de fremlægge en oversættelse til engelsk.

2. Før vurderingen af overvågningsplanen påbegyndes, skal selskabet også som minimum fremlægge følgende oplysninger for verifikatoren:

a) relevant dokumentation eller en beskrivelse af skibets installationer, herunder certifikater for emissionskilder, de anvendte flowmålere (i givet fald) samt opstillede og ajourførte procedurer, processer eller flowdiagrammer, som ikke indgår i planen, når det er relevant, men hvortil der henvises i planen, herunder procedurer for dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter

b) den risikovurdering, der er omhandlet i bilag I, del C, punkt 1, til forordning (EU) 2015/757, og en oversigt over kontrolsystemet som helhed

c) i tilfælde af ændringer af overvågnings- og rapporteringssystemet af den art, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra c) og d), i forordning (EU) 2015/757, relevante ajourførte udgaver eller nye dokumenter, der åbner mulighed for at vurdere den ændrede plan

d) hvis selskabet er den organisation eller person, f.eks. forvalteren eller bareboat-befragteren, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved at påtage sig dette ansvar har indvilliget i at overtage alle de pligter og ansvarsområder, som er fastsat i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 336/2006, dokumentation for, at denne organisation eller person af rederen på behørig vis har fået mandat til at opfylde forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2015/757 og, hvor det er relevant, de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF og forpligtelsen til at returnere kvoter i henhold til artikel 3gb og 12 i dette direktiv (»ETS-forpligtelsen«).

3. Med henblik på stk. 2, litra d), skal den organisation eller person, der er omhandlet i nævnte litra, forelægge verifikatoren et dokument, der tydeligt angiver, at vedkommende på behørig vis af rederen har fået mandat til at opfylde forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2015/757 og, hvor det er relevant, ETS-forpligtelserne.

Dokumentet underskrives af både rederen og den pågældende organisation eller person.

Hvis dokumentet er affattet på et andet sprog end engelsk, skal der fremlægges en engelsk oversættelse.

Dokumentet skal indeholde følgende oplysninger:

a) navn og unikt IMO-identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere for den organisation eller person, som rederen har givet mandat

b) registreringslandet for den organisation eller person, som rederen har givet mandat ifølge registreringen i IMO's system for et unikt identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere

c) navn og unikt IMO-identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere for rederen

d) følgende oplysninger om rederens kontaktperson:

   i) fornavn

   ii) efternavn

iii) stillingsbetegnelse

iv) forretningsadresse

v) arbejdstelefonnummer

vi) arbejdsmailadresse

e) anvendelsesdatoen for rederens mandat til den pågældende organisation eller person

f) skibets IMO-skibsidentifikationsnummer.

4. Selskabet skal efter anmodning fremlægge andre oplysninger, som verifikatoren anser for relevante for at udføre sin vurdering af planen.

Artikel 5

Vurdering af overvågningsplaner

1. Ved vurderingen af overvågningsplanen skal verifikatoren konstatere, hvorvidt oplysningerne i overvågningsplanen lever op til erklæringen angående fuldstændighed, nøjagtighed, relevans og overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

2. Verifikatoren skal som minimum:

a) vurdere, at selskabet har anvendt den relevante skabelon for overvågningsplanen, og at der er forelagt oplysninger om alle obligatoriske punkter, der er omhandlet i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927

b) sikre, at rederen er identisk med den registrerede ejer ifølge registreringen i IMO's system for et unikt identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere

c) sikre, at selskabets registreringsland er identisk med det land, der er registreret i IMO's system for et unikt identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere

d) hvis selskabet ikke er rederen, sikre, at selskabet har fået behørigt mandat af rederen til at opfylde forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2015/757 og, hvor det er relevant, ETS-forpligtelserne

e) verificere, at oplysningerne i overvågningsplanen på præcis og fyldestgørende vis beskriver emissionskilder og installeret måleudstyr om bord på skibet samt de indførte systemer og procedurer med henblik på at overvåge og rapportere de relevante oplysninger i henhold til forordning (EU) 2015/757

f) sikre, at der er indført passende overvågningsordninger i det tilfælde, at selskabet ønsker at drage fordel af undtagelsen fra overvågning »pr. sejlads« af brændstofforbrug og drivhusgasemissioner i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757, under hensyntagen til de nødvendige oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, litra k), i den pågældende forordning

g) i givet fald vurdere, om de oplysninger, selskabet har fremlagt om elementer, procedurer eller kontrolforanstaltninger, der er gennemført som led i skibets eksisterende styringssystemer eller omfattet af harmoniserede, relevante kvalitets-, miljø- og styringsstandarder, er egnede til overvågning af drivhusgasemissioner og andre relevante oplysninger samt rapportering i henhold til forordning (EU) 2015/757 og gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928.

3. Ved vurderingen af overvågningsplanen kan verifikatoren gøre brug af forespørgsler, kontrol af dokumenter, observation og andre hensigtsmæssige revisionsteknikker.

Artikel 6

Anlægsbesøg

1. Verifikatoren skal foretage anlægsbesøg for at få en tilstrækkelig forståelse af de procedurer, som beskrives i overvågningsplanen, og validere, at oplysningerne heri er præcise.

2. Verifikatoren skal fastlægge en eller flere lokaliteter, hvor anlægsbesøget foretages, idet der tages hensyn til, hvor den kritiske masse af relevante data er lagret, herunder elektroniske eller trykte eksemplarer af dokumenter, hvoraf originalerne opbevares om bord på skibet, og det sted, hvor dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter gennemføres.

3. Verifikatoren skal også fastlægge, hvilke aktiviteter der skal gennemføres, og den tid, der må afsættes til anlægsbesøget.

4. Selskabet giver verifikatoren adgang til sine anlæg, herunder til de relevante lokaliteter på land og det relevante skib.

5. Verifikatoren kan foretage et virtuelt anlægsbesøg, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Verifikatoren har tilstrækkelig forståelse af skibets overvågnings- og rapporteringssystemer, herunder at de forefindes, og at selskabet har gennemført og driver dem på effektiv vis.

b) Arten og graden af kompleksitet af skibets overvågnings- og rapporteringssystem er af en sådan karakter, at et fysisk anlægsbesøg ikke er påkrævet.

c) Verifikatoren har ekstern adgang til at indhente og vurdere alle fornødne oplysninger.

d) Hvis alvorlige, ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder, der ligger uden for selskabets kontrol, forhindrer verifikatoren i at foretage et fysisk anlægsbesøg, og hvis disse omstændigheder ikke kan overvindes efter enhver rimelig indsats.

Verifikatoren træffer foranstaltninger med henblik på at reducere verifikationsrisikoen til et acceptabelt niveau, således at der opnås rimelig sikkerhed for, at overvågningsplanen er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

Beslutningen om at foretage et virtuelt anlægsbesøg træffes, efter at det er fastslået, at betingelserne for at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg er opfyldt. Verifikatoren underretter uden unødig forsinkelse selskabet om beslutningen om at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg og om, at betingelserne for at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg er opfyldt.

6. Verifikatoren kan give afkald på et anlægsbesøg som omhandlet i stk. 1 og 5, forudsat at betingelserne i stk. 5, litra a), b) og c), er kumulativt opfyldt.

Verifikatoren træffer foranstaltninger med henblik på at reducere verifikationsrisikoen til et acceptabelt niveau, således at der opnås rimelig sikkerhed for, at overvågningsplanen er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

Beslutningen om at give afkald på et anlægsbesøg træffes, efter at det er fastslået, at betingelserne for at give afkald på et anlægsbesøg er opfyldt. Verifikatoren underretter uden unødig forsinkelse selskabet om beslutningen om at give afkald på et anlægsbesøg og om, at betingelserne for at give afkald på et anlægsbesøg er opfyldt.

7. I følgende situationer kan der ikke gives afkald på et anlægsbesøg som omhandlet i stk. 1 og 5:

a) når et skibs overvågningsplan for første gang vurderes af verifikatoren

b) hvis der under rapporteringsperioden har været ændringer i overvågningsplanen, jf. artikel 7, stk. 2, litra b)-e), i forordning (EU) 2015/757.

8. Hvis verifikatoren foretager et virtuelt anlægsbesøg i henhold til stk. 5 eller giver afkald på et anlægsbesøg i henhold til stk. 6, skal verifikatoren begrunde dette i den interne verifikationsdokumentation.

Artikel 7

Håndtering af afvigelser i overvågningsplanen

1. Afslører verifikatoren afvigelser i forbindelse med vurderingen af overvågningsplanen, underretter vedkommende straks selskabet herom og anmoder om relevante korrektioner inden for en foreslået tidsramme.

2. Selskabet skal korrigere alle afvigelser, som verifikatoren har meddelt, og forelægge verifikatoren en revideret overvågningsplan ifølge den aftalte tidsramme, som skal gøre det muligt for verifikatoren at vurdere den på ny, inden rapporteringsperioden påbegyndes.

3. Verifikatoren skal i den interne verifikationsdokumentation dokumentere dette, idet alle afvigelser, der er korrigeret i forbindelse med vurderingen af overvågningsplanen, markeres som værende rettet.

Artikel 8

Uafhængig gennemgang af vurderingen af overvågningsplanen

1. Verifikationsholdet skal straks og inden videregivelsen til selskabet forelægge en uafhængig beslutningstager den interne verifikationsdokumentation og udkastet til konklusioner af vurderingen af planen.

2. Den uafhængige beslutningstager skal foretage en gennemgang for at sikre, at overvågningsplanen er blevet vurderet i overensstemmelse med denne forordning, og at behørig professionel omhu og dømmekraft er blevet udøvet.

3. Omfanget af den uafhængige gennemgang skal omfatte den fuldstændige vurderingsproces som beskrevet i artikel 4-9.

4. Verifikatoren indfører resultaterne af den uafhængige gennemgang i den interne verifikationsdokumentation.

Artikel 9

Verifikatorens konklusioner vedrørende vurderingen af overvågningsplanen

På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet under vurderingen af overvågningsplanen, skal verifikatoren straks skriftligt fremlægge konklusionerne for selskabet. Konklusionerne skal indeholde følgende elementer:

a) en erklæring om, hvorvidt overvågningsplanen vurderes at være i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927 og, hvor det er relevant, direktiv 2003/87/EF, eller om, hvorvidt den indeholder afvigelser, der bevirker, at den ikke er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927 og, hvor det er relevant, direktiv 2003/87/EF

b) en beskrivelse af eventuelle ukorrigerede afvigelser

c) et resumé af verifikatorens procedurer, herunder oplysninger om anlægsbesøg, om begrundelserne til at gennemføre virtuelle anlægsbesøg eller begrundelserne for at give afkald på disse

d) hvis en overvågningsplan vurderes efter ændringer af overvågningsplanen, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757, et resumé af disse ændringer i den pågældende rapporteringsperiode

e) alle andre relevante elementer, der blev fundet i forbindelse med vurderingen af overvågningsplanen.

AFDELING 2

Verifikation af emissionsrapporter og delemissionsrapporter

Artikel 10

Oplysninger, som selskaberne skal fremlægge

1. Før verifikationen af emissionsrapporten og delemissionsrapporten påbegyndes, skal selskaberne forsyne verifikatoren med følgende underbyggende oplysninger:

a) en liste over sejladser, som det pågældende skib har gennemført i rapporteringsperioden, eller, for så vidt angår delemissionsrapporter, den periode, hvor skibet var under selskabets ansvar, jf. artikel 10 i forordning (EU) 2015/757

b) hvis der er konstateret datamangler i rapporteringsperioden:

i) antallet af sejladser, hvor der er konstateret datamangler, og omstændighederne ved og årsagerne til sådanne datamangler

ii) den anvendte skønsmetode til surrogatdata, jf. bilag I, del C, punkt 2, til forordning (EU) 2015/757 og, hvor det er relevant, i overvågningsplanen

iii) mængden af emissioner beregnet på grundlag af surrogatdata

c) en kopi af emissionsrapporten fra det foregående år, hvor det er relevant, hvis verifikatoren ikke udførte verifikationen af den pågældende rapport

d) en kopi af den eller de anvendte overvågningsplaner med konklusionerne fra den vurdering, der er foretaget af en akkrediteret verifikator, og, hvor det er relevant, dokumentation for den ansvarlige administrerende myndigheds godkendelse sammen med meddelelsen fra den ansvarlige administrerende myndighed til selskabet.

2. Når verifikatoren har udpeget det eller de specifikke afsnit eller dokumenter, der anses for relevante i forbindelse med vedkommendes verifikation, skal selskaberne desuden forelægge følgende underbyggende oplysninger:

a) kopier af skibets officielle logbog og skibsoliejournalen (hvis de foreligger særskilt)

b) kopier af dokumentation for bunkring

c) kopier af alle relevante certifikater vedrørende brændstoffer med henblik på bestemmelse af emissionsfaktorer i overensstemmelse med bilag I eller bilag II, del C, punkt 1.2, til forordning (EU) 2015/757

d) kopier af dokumenter indeholdende oplysninger om antallet af befordrede passagerer og fragtmængden, den tilbagelagte afstand og tid brugt på havet til skibets sejladser i løbet af rapporteringsperioden.

3. Derudover kan verifikatorer, hvis dette er relevant for den anvendte overvågningsmetode, anmode selskabet om at forelægge:

a) en oversigt over sit IT-landskab med angivelse af dataflow for det pågældende skib

b) dokumentation for vedligeholdelse og måleudstyrs/flowmåleres nøjagtighed/usikkerhed (f.eks. kalibreringscertifikater)

c) en udskrift af flowmåleres aktivitetsdata vedrørende brændstofforbrug

d) kopier af dokumentation for måleraflæsning af brændstofstanden

e) en udskrift af aktivitetsdata fra systemer til direkte måling af emissioner

f) øvrige oplysninger af relevans for verifikation af emissionsrapporten eller delemissionsrapporten.

4. I tilfælde af selskabsskifte skal de berørte selskaber udøve rettidig omhu for efter anmodning at forelægge verifikatoren den støttedokumentation eller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, vedrørende de sejladser, der foretages inden for deres respektive ansvarsområder.

5. Selskaberne skal opbevare de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-4, i de perioder, der er fastsat i den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL-konventionen) og den internationale konvention af 1988 om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen). Inden overensstemmelsesdokumentet udstedes i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2015/757 eller, for delemissionsrapporter, indtil udgivelsen af verifikationsrapporten, kan verifikatoren anmode om alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 11

Strategisk analyse

1. Når verifikationen påbegyndes, skal verifikatoren vurdere den sandsynlige karakter samt omfanget og kompleksiteten af verifikationsopgaverne ved at udføre en strategisk analyse af alle aktiviteter, der er relevante for skibet.

2. Med henblik på at skabe sig et billede af de aktiviteter, virksomheden udfører, skal verifikatoren indsamle og gennemgå de oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om et verifikationshold er tilstrækkeligt kompetent til at udføre verifikationen, for at afgøre, om det tidsforbrug, som er anført i aftalen, er fastsat korrekt, og for at sikre, at verifikatoren er i stand til at foretage den nødvendige risikoanalyse. Disse oplysninger skal som minimum omfatte følgende:

a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1 og 2

b) de oplysninger, der er opnået ved verifikationen i de foregående år, hvis verifikatoren udfører verifikationen for det samme selskab.

3. Ved gennemgangen af de oplysninger, som der henvises til i stk. 2, skal verifikatoren mindst vurdere følgende:

a) de anvendte skibsmotorer og brændstoftyper samt antallet af sejladser, som det pågældende skib har gennemført i rapporteringsperioden

b) overvågningsplanen som vurderet af verifikatoren, og, hvor det er relevant, som godkendt af den ansvarlige administrerende myndighed

c) dataflowaktiviteterne og kontrolsystemet.

4. Når verifikatoren udfører den strategiske analyse, skal følgende kontrolleres:

a) om den overvågningsplan, den er blevet forelagt, er den seneste version, og, hvis det kræves i henhold til artikel 6, stk. 8, og artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) 2015/757, om den er blevet godkendt af den ansvarlige administrerende myndighed

b) om der under rapporteringsperioden har været ændringer i overvågningsplanen, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757, og, hvor det er relevant, om de er blevet godkendt af den ansvarlige administrerende myndighed.

Artikel 12

Risikoanalyse, som verifikatorerne skal udføre

1. Foruden de elementer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) 2015/757, skal verifikatoren påvise og analysere følgende:

a) de iboende risici

b) kontrolrisiciene

c) opdagelsesrisiciene.

Ved identifikation og analyse af de elementer, som der henvises til i første afsnit, skal verifikatoren tage hensyn til resultaterne af den strategiske analyse, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

2. Ved udførelsen af risikoanalysen skal verifikatoren tage hensyn til områder med forhøjet verifikationsrisiko og mindst følgende: rejsedata, brændstofforbrug, anvendte brændstoftyper, anvendelse af enhver fravigelse af artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, der er fastsat i artikel 12, stk. 3a, 3b og 3-e til 3-b, i dette direktiv, drivhusgasemissioner, tilbagelagt afstand, tid brugt på havet, fragtmængde og aggregering af data i emissionsrapporten eller delemissionsrapporten.

3. Ved påvisning og analyse af de elementer, som der henvises til i stk. 2, skal verifikatoren tage hensyn til eksistensen, fuldstændigheden, nøjagtigheden, konsistensen, gennemsigtigheden og relevansen af de rapporterede oplysninger.

4. Hvis det er relevant i lyset af de oplysninger, der er tilvejebragt i løbet af verifikationen, skal verifikatoren revidere risikoanalysen og ændre eller gentage de verifikationsaktiviteter, der skal udføres.

Artikel 13

Verifikationsplan

Verifikatoren skal udarbejde et udkast til en verifikationsplan, der står i forhold til de tilvejebragte oplysninger og de risici, der er påvist i forbindelse med risikoanalysen. Verifikationsplanen skal indeholde følgende:

a) et verifikationsprogram, der beskriver karakteren og omfanget af verifikationsaktiviteterne og den tid og måde, som de skal udføres på

b) en testplan, der fastlægger omfanget af og metoderne til test af kontrolaktiviteterne samt procedurerne for kontrolaktiviteterne

c) en dataindsamlingsplan, der fastsætter omfanget af og metoderne til dataindsamling med relation til datapunkter, som ligger til grund for de aggregerede data om drivhusgasemissioner, brændstofforbrug eller andre relevante oplysninger i emissionsrapporten eller delemissionsrapporten.

Artikel 14

Verifikationsproces vedrørende emissionsrapporten og delemissionsrapporten

1. Verifikatoren skal gennemføre verifikationsplanen og på baggrund af risikoanalysen verificere, om overvågnings- og rapporteringssystemer, der er beskrevet i den overvågningsplan, der er blevet vurderet som tilfredsstillende, forefindes i praksis og gennemføres korrekt.

Til dette formål skal verifikatoren overveje at udføre følgende typer af processer:

a) forespørgsler til relevant personale

b) dokumentinspektion

c) observation og systemgennemgangsprocedurer.

2. Verifikatoren skal verificere følgende:

a) dataflowaktiviteterne og de systemer, der anvendes i dataflowet, herunder informationsteknologisystemer

b) om kontrolaktiviteterne er passende dokumenteret, gennemført, opretholdt og i stand til effektivt at afbøde de iboende risici

c) om de procedurer, som er anført i overvågningsplanen, er effektive til at afbøde de iboende risici og kontrolrisici, og om procedurerne er gennemført, tilstrækkeligt dokumenteret og korrekt opretholdt.

Med henblik på litra a) skal verifikatoren spore dataflowet ifølge sekvensen og interaktionen af dataflowaktiviteterne fra de primære kildedata til udarbejdelsen af emissionsrapporten eller delemissionsrapporten.

Med henblik på litra b) og c) kan verifikatoren anvende stikprøvemetoder, der er specifikke for et skib, forudsat at stikprøve på grundlag af risikoanalysen er berettiget.

Artikel 15

Verifikation af rapporterede data

1. Verifikatoren skal verificere de data, der rapporteres i emissionsrapporten eller delemissionsrapporten, ved følgende:

a) detaljerede test, herunder ved at spore dataene tilbage til den primære datakilde

b) krydstjek af data i forhold til eksterne datakilder, herunder skibssporingsdata

c) udførelse af afstemninger

d) kontrol af grænseværdier for tilsvarende data

e) udførelse af genberegninger.

2. Som en del af dataverifikationen, som der henvises til i stk. 1, kontrollerer verifikatoren:

a) fuldstændigheden af emissionskilder som beskrevet i overvågningsplanen

b) fuldstændigheden af data, herunder data om sejladser, der rapporteres som henhørende under forordning (EU) 2015/757

c) fuldstændigheden og ensartetheden af data i forbindelse med emissioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, herunder med hensyn til anvendelsen af:

   i) anvendelsesområdet, jf. artikel 3ga i direktiv 2003/87/EF

   ii) indfasningen af tilbagekøbskrav, jf. artikel 3gb i direktiv 2003/87/EF

   iii) undtagelser fra artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, der er fastsat i artikel 12, stk. 3a, 3b og 3-e til 3-b, i dette direktiv

d) sammenhængen mellem rapporterede aggregerede data og data fra relevant dokumentation eller primære datakilder

e) konsistensen mellem aggregeret brændstofforbrug og data for brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det pågældende skib, hvis det er relevant

f) dataenes pålidelighed og nøjagtighed.

Artikel 16

Verifikation af metoder, der anvendes ved manglende data

1. Hvis metoder, der er fastsat i overvågningsplanen som vurderet af verifikatoren og, hvor det er relevant, i henhold til den ansvarlige administrerende myndigheds godkendelse, er blevet anvendt til at komplettere manglende data i henhold til bilag I, del C, til forordning (EU) 2015/757, verificerer verifikatoren, om de anvendte metoder var egnede til den specifikke situation, og om de er blevet anvendt korrekt.

2. Hvis de metoder, der er omhandlet i stk. 1, ikke blev vurderet eller godkendt på forhånd, verificerer verifikatoren, om den tilgang, som selskabet har anvendt til at komplettere de manglende data, sikrer, at emissionerne ikke undervurderes, og at denne tilgang ikke fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

Artikel 17

Væsentlighedsgrad

1. Med henblik på verifikation af data om brændstofforbrug og drivhusgasemissioner i emissionsrapporten og delemissionsrapporten skal væsentlighedsgraden være 5 % af den rapporterede sum for hvert punkt i rapporteringsperioden.

2. Med henblik på verifikation af andre relevante oplysninger i emissionsrapporten og delemissionsrapporten — om fragtmængde, transportarbejde, den tilbagelagte afstand og tid brugt på havet — skal væsentlighedsgraden være 5 % af den rapporterede sum for hvert punkt i rapporteringsperioden.

Artikel 18

Anlægsbesøg

1. Verifikatoren skal foretage anlægsbesøg for at få tilstrækkeligt kendskab til selskabet og skibets overvågnings- og rapporteringssystem som beskrevet i overvågningsplanen.

2. Verifikatoren skal fastlægge en eller flere lokaliteter, hvor anlægsbesøget foretages, ud fra resultaterne af risikoanalysen, og idet der tages hensyn til, hvor den kritiske masse af relevante data er lagret, herunder elektroniske eller trykte eksemplarer af dokumenter, hvoraf originalerne opbevares om bord på skibet, og det sted, hvor dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter gennemføres.

3. Konkluderes det ud fra resultaterne af et anlægsbesøg på en lokalitet på land, at verifikation om bord er nødvendig for at mindske risikoen for, at emissionsrapporten eller delemissionsrapporten indeholder væsentlige ukorrekte angivelser, kan verifikatoren beslutte at aflægge besøg på skibet.

4. Verifikatoren skal også fastlægge, hvilke aktiviteter der skal gennemføres, og den tid, der må afsættes til anlægsbesøget.

5. Selskabet giver verifikatoren adgang til sine anlæg, herunder til de relevante lokaliteter på land og det relevante skib.

6. Verifikatoren kan foretage et virtuelt anlægsbesøg, forudsat — ud fra resultatet af risikoanalysen — at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Verifikatoren har tilstrækkelig forståelse af skibets overvågnings- og rapporteringssystemer, herunder at de forefindes, og at selskabet har gennemført og driver dem på effektiv vis.

b) Arten og graden af kompleksitet af skibets overvågnings- og rapporteringssystem er af en sådan karakter, at et fysisk anlægsbesøg ikke er påkrævet.

c) Verifikatoren har ekstern adgang til at indhente og vurdere alle fornødne oplysninger, herunder om korrekt anvendelse af den metode, der er beskrevet i overvågningsplanen, og verifikation af de data, der er rapporteret i emissionsrapporten eller delemissionsrapporten.

d) Hvis alvorlige, ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder, der ligger uden for selskabets kontrol, forhindrer verifikatoren i at foretage et fysisk anlægsbesøg, og hvis disse omstændigheder ikke kan overvindes efter enhver rimelig indsats.

Verifikatoren træffer foranstaltninger med henblik på at reducere verifikationsrisikoen til et acceptabelt niveau, således at der opnås rimelig sikkerhed for, at emissionsrapporten eller delemissionsrapporten er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

Uden at dette berører første afsnit, litra d), skal verifikatoren ikke foretage et virtuelt anlægsbesøg, hvis der ikke er foretaget et fysisk anlægsbesøg i de tre rapporteringsperioder, der ligger umiddelbart før den indeværende rapporteringsperiode. Den treårige periode henviser til tre på hinanden følgende rapporteringsperioder, der begynder efter den 1. januar 2024, herunder rapporteringsperioder, hvor der blev foretaget virtuelle anlægsbesøg i henhold til første afsnit, litra d).

Beslutningen om at foretage et virtuelt anlægsbesøg træffes, efter at det er fastslået, at betingelserne for at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg er opfyldt. Verifikatoren underretter uden unødig forsinkelse selskabet om beslutningen om at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg og om, at betingelserne for at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg er opfyldt.

7. Verifikatoren kan give afkald på et anlægsbesøg som omhandlet i stk. 1 og 6, forudsat at betingelserne i stk. 6, litra a), b) og c), er kumulativt opfyldt.

Verifikatoren træffer foranstaltninger med henblik på at reducere verifikationsrisikoen til et acceptabelt niveau, således at der opnås rimelig sikkerhed for, at emissionsrapporten eller delemissionsrapporten er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

Beslutningen om at give afkald på et anlægsbesøg træffes, efter at det er fastslået, at betingelserne for at give afkald på et anlægsbesøg er opfyldt. Verifikatoren underretter uden unødig forsinkelse selskabet om beslutningen om at give afkald på et anlægsbesøg og om, at betingelserne for at give afkald på et anlægsbesøg er opfyldt.

8. I følgende situationer kan der ikke gives afkald på et anlægsbesøg som omhandlet i stk. 1 og 6:

a) når et skibs emissionsrapport eller delemissionsrapport verificeres for første gang af verifikatoren

b) hvis en verifikator ikke har foretaget et anlægsbesøg i to rapporteringsperioder umiddelbart før den indeværende rapporteringsperiode.

9. For skibe, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, underretter selskabet uden unødig forsinkelse sin ansvarlige administrerende myndighed om verifikatorens beslutning om at give afkald på anlægsbesøget.

Den ansvarlige administrerende myndighed kan gøre indsigelse mod verifikatorens beslutning om at give afkald på anlægsbesøget under hensyntagen til alle følgende elementer:

a) verifikatorens oplysninger om resultatet af risikoanalysen

b) oplysninger om, at der er ekstern adgang til at indhente og vurdere alle fornødne oplysninger

c) dokumentation for, at alle betingelser for at give afkald på et anlægsbesøg i overensstemmelse med stk. 7 og 8 er opfyldt.

I tilfælde af indsigelse underretter den ansvarlige administrerende myndighed selskabet om indsigelsen og begrundelsen herfor inden for en rimelig frist, dog senest to måneder efter den dato, hvor den blev underrettet om verifikatorens beslutning om at give afkald på anlægsbesøget.

10. Hvis verifikatoren foretager et virtuelt anlægsbesøg i henhold til stk. 6 eller giver afkald på et anlægsbesøg i henhold til stk. 7, skal verifikatoren begrunde dette i den interne verifikationsdokumentation.

Artikel 19

Håndtering af ukorrekte angivelser og afvigelser i emissionsrapporten og delemissionsrapporten

1. Afslører verifikatoren ukorrekte angivelser eller afvigelser i forbindelse med verifikationen af emissionsrapporten eller delemissionsrapporten, underretter vedkommende straks selskabet herom og anmoder om relevante korrektioner inden for en rimelig frist.

Selskabet korrigerer eventuelle meddelte ukorrekte angivelser og afvigelser.

2. Verifikatoren dokumenterer i den interne verifikationsdokumentation alle ukorrekte angivelser eller afvigelser, der er korrigeret i forbindelse med verifikationen, og markerer dem som løst.

3. Korrigerer selskabet ikke de ukorrekte angivelser eller afvigelser, der er omhandlet i stk. 1, skal verifikatoren anmode selskabet om at gøre rede for hovedårsagerne til de ukorrekte angivelser eller afvigelserne, før verifikationsrapporten udstedes.

4. Verifikatoren skal vurdere, om de ukorrigerede ukorrekte angivelser, individuelt eller sammen med andre ukorrekte angivelser, har en indvirkning på de samlede rapporterede emissioner eller andre relevante oplysninger, og om denne indvirkning fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

Verifikatoren vurderer, om den ukorrigerede afvigelse, individuelt eller kombineret med andre afvigelser, har en indvirkning på de rapporterede data, og om dette fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

5. Verifikatoren betragter ukorrekte angivelser eller afvigelser, der individuelt eller sammen med andre ukorrekte angivelser ligger under den væsentlighedsgrad, som er fastsat i artikel 17, som væsentlige ukorrekte angivelser, hvis det er berettiget på grund af deres størrelse, art og de særlige omstændigheder ved deres forekomst.

Artikel 20

Konklusion på verifikationen af emissionsrapporten og delemissionsrapporten

For at fuldføre verifikationen af emissionsrapporten og delemissionsrapporten skal verifikatoren:

a) bekræfte, at alle verifikationsaktiviteter er udført

b) foretage afsluttende analytiske procedurer på de aggregerede data for at sikre, at de er fri for væsentlige ukorrekte angivelser

c) verificere, hvorvidt oplysningerne i rapporten opfylder kravene i forordning (EU) 2015/757 og, hvor det er relevant, i direktiv 2003/87/EF

d) forud for udgivelsen af verifikationsrapporten forberede den interne verifikationsdokumentation og udkastet til rapport, som forelægges den uafhængige beslutningstager, jf. artikel 23

e) bemyndige en person til at bekræfte rapporten på grundlag af den uafhængige beslutningstagers konklusioner og den interne verifikationsdokumentation og underrette selskabet herom.

Artikel 21

Henstillinger til forbedring

1. Verifikatoren skal meddele selskabet henstillinger til forbedringer med hensyn til ukorrigerede ukorrekte angivelser og afvigelser, der ikke har givet anledning til væsentlige ukorrekte angivelser.

2. Verifikatoren kan meddele andre henstillinger til forbedringer, som den finder relevante i lyset af resultatet af verifikationsaktiviteterne.

3. Verifikatoren skal ved meddelelse af henstillinger til selskabet forholde sig uvildig over for selskabet, skibet og overvågnings- og rapporteringssystemet. Verifikatoren må ikke bringe sin uvildighed i fare ved at rådgive om eller udvikle dele af overvågnings- og rapporteringsprocessen i henhold til forordning (EU) 2015/757.

4. Under verifikationen efter det år, hvor henstillingerne til forbedring blev foretaget i en verifikationsrapport, verificerer verifikatoren, hvorvidt selskabet har gennemført disse henstillinger til forbedring, og på hvilken måde dette er gjort. Hvis selskabet ikke har gennemført disse henstillinger, vurderer verifikatoren, om dette øger eller kan øge risikoen for ukorrekte angivelser.

Artikel 22

Verifikationsrapport om emissionsrapport eller delemissionsrapport

1. På grundlag af de indsamlede oplysninger udsteder verifikatoren en verifikationsrapport om hver emissionsrapport eller delemissionsrapport, der er genstand for verifikation, og sender verifikationsrapporten til selskabet.

2. Efter modtagelse af verifikationsrapporten i henhold til stk. 1 indsender selskabet verifikationsrapporten sammen med emissionsrapporten eller delemissionsrapporten til den ansvarlige administrerende myndighed, hvis det er relevant. Rapporten skal indsendes ved hjælp af automatiske systemer og dataudvekslingsformater.

3. Verifikationsrapporten skal indeholde en erklæring, der verificerer emissionsrapporten eller delemissionsrapporten som tilfredsstillende eller utilfredsstillende.

4. Med henblik på stk. 3 anses emissionsrapporten eller delemissionsrapporten kun for at være verificeret som tilfredsstillende, hvis den ikke indeholder væsentlige ukorrekte angivelser. Emissionsrapporten eller delemissionsrapporterne skal ikke verificeres som tilfredsstillende, hvis den indeholder væsentlige ukorrekte angivelser, som ikke er blevet korrigeret, før verifikationsrapporten blev udstedt.

5. Verifikationsrapporten skal indeholde følgende elementer:

a) navnet på selskabet med dets unikke IMO-identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere og identifikation af skibet

b) en overskrift, hvoraf det fremgår, at der er tale om en verifikationsrapport

c) verifikatorens identitet, herunder navn og arbejdsmailadresse på en kontaktperson

d) verifikationens formål og omfang

e) en henvisning til emissionsrapporten og den rapporteringsperiode, der er genstand for verifikation, eller til delemissionsrapporten og den periode, hvor skibet var under selskabets ansvar, og som er genstand for verifikation

f) hvor det er relevant, skibets samlede aggregerede emissioner af drivhusgasser, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, i forbindelse med søtransportaktiviteter, og som skal rapporteres i henhold til nævnte direktiv

g) en henvisning til en eller flere overvågningsplaner, der er blevet vurderet som tilfredsstillende, og, hvor det er relevant, en angivelse af, om den relevante overvågningsplan er blevet godkendt af den ansvarlige administrerende myndighed inden udstedelsen af verifikationsrapporten

h) en henvisning til de anvendte verifikationsstandarder

i) et resumé af verifikatorens procedurer, herunder oplysninger om og datoer for anlægsbesøg, oplysninger om begrundelserne for at gennemføre virtuelle anlægsbesøg eller begrundelserne for at give afkald på disse

j) et resumé af ændringer af overvågningsplanen og aktivitetsdataene i rapporteringsperioden, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2015/757, hvis det er relevant

k) en verifikationserklæring

l) en beskrivelse af ukorrigerede ukorrekte angivelser og afvigelser, herunder deres art og omfang, uanset om de har en væsentlig indvirkning eller ej, samt berørte elementer i emissionsrapporten eller delemissionsrapporten

m) en beskrivelse af eventuelle afvigelser som defineret i artikel 2, stk. 5, litra b), nr. ii), som er blevet synlige under verifikationen

n) antallet af sejladser med eventuelle datamangler og den tilknyttede emissionsmængde

o) hvor det er relevant, henstillinger til forbedring

p) navnene på den ledende MRV-skibsfartsauditor, den uafhængige beslutningstager og, hvor det er relevant, MRV-skibsfartsauditoren og den tekniske ekspert, der var involveret i verifikationen af emissionsrapporten eller delemissionsrapporten

q) datoen for verifikationsrapporten og en bemyndiget persons underskrift på vegne af verifikatoren, inklusive den pågældende persons navn.

6. Verifikatoren beskriver de ukorrekte angivelser og afvigelser tilstrækkeligt detaljeret i verifikationsrapporten, herunder følgende aspekter:

a) størrelsen og karakteren af den ukorrekte angivelse eller afvigelsen

b) hvorfor den ukorrekte angivelse har væsentlig indflydelse, eller hvorfor ikke

c) hvilket element i selskabets rapport den ukorrekte angivelse henviser til, eller hvilket element i overvågningsplanen eller hvilke lovkrav afvigelsen henviser til.

Artikel 23

Uafhængig gennemgang af emissionsrapporten og delemissionsrapporten

1. Den uafhængige beslutningstager skal gennemgå den interne verifikationsdokumentation og udkastet til verifikationsrapport for at verificere, at verifikationsprocessen er udført i overensstemmelse med denne forordning, og at behørig professionel omhu og dømmekraft er blevet udøvet.

2. Omfanget af den uafhængige gennemgang skal omfatte den fuldstændige verifikationsproces som fastsat i artikel 10-22.

3. Efter bekræftelsen af rapporten i henhold til artikel 20, litra e), indfører verifikatoren resultaterne af den uafhængige gennemgang i den interne verifikationsdokumentation og underretter Kommissionen og skibets flagstat om, hvorvidt betingelserne for at udstede overensstemmelsesdokumentet er opfyldt.

AFDELING 3

Verifikation af rapporter på selskabsniveau

Artikel 24

Oplysninger, som selskaberne skal fremlægge

1. Før verifikationen af rapporten påbegyndes på selskabsniveau, skal selskaberne forsyne verifikatoren med følgende oplysninger:

a) rapporten på selskabsniveau for den rapporteringsperiode, der skal verificeres, og, hvor det er relevant, en kopi af den verificerede rapport på selskabsniveau og verifikationsrapporten på selskabsniveau fra det foregående år, hvis verifikationen ikke blev udført af den samme verifikator

b) emissionsrapporterne og delemissionsrapporterne sammen med verifikationsrapporterne for alle skibe under selskabets ansvar i rapporteringsperioden

c) hvor det er relevant, hvis verifikationen af rapporten på selskabsniveau det foregående år ikke blev udført af den samme verifikator, emissionsrapporter og delemissionsrapporter fra det foregående år sammen med de relevante verifikationsrapporter for alle skibe under selskabets ansvar i det foregående år

d) en liste over alle selskabets skibe med en bruttotonnage på 5 000 og derover med deres IMO-skibsidentifikati onsnummer i en rapporteringsperiode, herunder den periode, hvor skibet var ejet af selskabet eller under selskabets ansvar i henhold til forordning (EF) nr. 336/2006.

2. Verifikatorer kan anmode selskabet om at fremlægge alle andre oplysninger, der er relevante for verifikationen af rapporten på selskabsniveau, herunder en kopi af overvågningsplanerne for skibe under selskabets ansvar i rapporteringsperioden og, hvor det er relevant, dokumentation for ændringen af selskabet, herunder dokumentation for ændringsdatoen.

Artikel 25

Strategisk analyse

1. Når verifikationen påbegyndes, skal verifikatoren vurdere den sandsynlige karakter samt omfanget og kompleksiteten af verifikationsopgaverne ved at udføre en strategisk analyse af alle aktiviteter, der er relevante for selskabet.

2. Med henblik på at skabe sig et billede af de aktiviteter, virksomheden udfører, skal verifikatoren indsamle og gennemgå de oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om et verifikationshold er tilstrækkeligt kompetent til at udføre verifikationen, for at afgøre, om det tidsforbrug, som er anført i aftalen, er fastsat korrekt, og for at sikre, at verifikatoren er i stand til at foretage den nødvendige risikoanalyse. Oplysningerne skal omfatte:

a) de oplysninger, som der henvises til i artikel 24, stk. 1

b) de oplysninger, der er opnået ved verifikationen i de foregående år, hvis verifikatoren udfører verifikationen for det samme selskab.

Artikel 26

Risikoanalyse, som verifikatorerne skal udføre

1. Med henblik på at vurdere fuldstændigheden og konsistensen af de rapporterede data i henhold til artikel 14, stk. 4, i forordning (EU) 2015/757 overvejer verifikatoren områder med højere verifikationsrisiko under hensyntagen til elementer såsom:

a) antallet af skibe under selskabets ansvar i rapporteringsperioden

b) antallet af selskabsændringer for skibe under selskabets ansvar i rapporteringsperioden

c) diversiteten af de anvendte skibsmotorer og brændstoftyper

d) antallet af forskellige flagstater

e) viften af forskellige verifikatorer, der har udført verifikation af emissionsrapporterne fra skibe under selskabets ansvar i rapporteringsperioden

f) antallet af overvågningsplaner for skibe under selskabets ansvar, som ikke blev godkendt af den ansvarlige administrerende myndighed før udstedelsen af verifikationsrapporten for de relevante emissionsrapporter eller delemissionsrapporter

g) antallet, arten og omfanget af ukorrekte angivelser og afvigelser i forbindelse med emissionsrapporter eller delemissionsrapporter for skibe under selskabets ansvar som rapporteret i de tilhørende verifikationsrapporter.

2. Hvis det er relevant i lyset af de oplysninger, der er tilvejebragt i løbet af verifikationen, skal verifikatoren revidere risikoanalysen og ændre eller gentage de verifikationsaktiviteter, der skal udføres.

Artikel 27

Verifikationsplan på selskabsniveau

Verifikatoren skal udarbejde et udkast til en verifikationsplan, der står i forhold til de tilvejebragte oplysninger og de risici, der er påvist i forbindelse med risikoanalysen.

Verifikationsplanen skal indeholde et verifikationsprogram, der beskriver verifikationsaktiviteternes art og omfang samt tidspunktet og måden, hvorpå de skal udføres, og, hvor det er relevant, en dataindsamlingsplan.

Artikel 28

Verifikationsproces vedrørende rapporten på selskabsniveau

På grundlag af risikoanalysen overvejer verifikatoren at udføre følgende typer af processer:

a) forespørgsler til relevant personale

b) dokumentinspektion

c) observation og systemgennemgangsprocedurer.

Artikel 29

Verifikation af rapporterede data på selskabsniveau

1. Verifikatoren vurderer fuldstændigheden og konsistensen af de data, der rapporteres i rapporten på selskabsniveau, ved følgende:

a) detaljerede test, herunder ved at spore dataene tilbage til den relevante datakilde

b) krydstjek af dataene med data fra de verificerede emissionsrapporter og om nødvendigt eksterne datakilder, herunder skibssporingsdata

c) udførelse af afstemninger

d) udførelse af genberegninger.

2. Som en del af den dataverifikation, som der henvises til i stk. 1, verificerer verifikatoren:

a) rapportens fuldstændighed på selskabsniveau, herunder at alle skibe under selskabets ansvar i rapporteringsperioden og deres tilhørende emissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, er medtaget deri

b) korrektheden af de beregninger, der fører til de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau.

Artikel 30

Væsentlighedsgrad for rapporter på selskabsniveau

1. Med henblik på verifikation af en rapport på selskabsniveau, når summen af alle skibes samlede aggregerede drivhusgasemissioner, der skal rapporteres i henhold til direktiv 2003/87/EF, som fastsat på skibsniveau i overensstemmelse med bilag II, del C, punkt 1.1-1.7, til forordning (EU) 2015/757, overstiger 500 000 ton CO_2-ækvivalenter, er væsentlighedsgraden 2 % af disse emissionsdata i rapporteringsperioden.

2. Med henblik på verifikation af en rapport på selskabsniveau, når den mængde, der er omhandlet i stk. 1, ikke overstiger 500 000 ton CO_2-ækvivalenter, skal væsentlighedsgraden være 5 % af emissionsdataene i rapporteringsperioden.

Artikel 31

Anlægsbesøg

1. Verifikatoren skal foretage anlægsbesøg for at verificere en rapport på selskabsniveau, navnlig på grundlag af resultatet af risikoanalysen i henhold til artikel 26, under hensyntagen til det sted, hvor den kritiske masse af relevante data er lagret, og det sted, hvor dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter udføres.

2. Verifikatoren skal også fastlægge, hvilke aktiviteter der skal gennemføres, og den tid, der må afsættes til anlægsbesøget.

3. Selskabet skal give verifikatoren adgang til sine anlæg, herunder til de relevante lokaliteter på land og dets relevante skibe.

4. Verifikatoren kan foretage et virtuelt anlægsbesøg, forudsat — ud fra resultatet af risikoanalysen — at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Verifikatoren har ekstern adgang til at indhente og vurdere alle fornødne oplysninger.

b) Hvis alvorlige, ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder, der ligger uden for selskabets kontrol, forhindrer verifikatoren i at foretage et fysisk anlægsbesøg, og hvis disse omstændigheder ikke kan overvindes efter enhver rimelig indsats.

Verifikatoren træffer foranstaltninger til at reducere verifikationsrisikoen til et acceptabelt niveau for at opnå rimelig sikkerhed for, at rapporten på selskabsniveau er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

Beslutningen om at foretage et virtuelt anlægsbesøg træffes, efter at det er fastslået, at betingelserne for at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg er opfyldt. Verifikatoren underretter uden unødig forsinkelse selskabet om beslutningen om at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg og om, at betingelserne for at gennemføre et virtuelt anlægsbesøg er opfyldt.

5. På grundlag af resultatet af risikoanalysen kan verifikatoren beslutte at give afkald på et anlægsbesøg som omhandlet i stk. 1 og 4, forudsat at nedenstående betingelser er kumulativt opfyldt:

a) Verifikatoren har ekstern adgang til at indhente og vurdere alle fornødne oplysninger.

b) Det er ikke første gang, verifikatoren verificerer en rapport på selskabsniveau for det pågældende selskab.

c) Verifikationen kan gennemføres med rimelig sikkerhed uden et sådant anlægsbesøg.

Verifikatoren træffer foranstaltninger til at reducere verifikationsrisikoen til et acceptabelt niveau for at opnå rimelig sikkerhed for, at rapporten på selskabsniveau er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757.

Beslutningen om at give afkald på et anlægsbesøg træffes, efter at det er fastslået, at betingelserne for at give afkald på anlægsbesøget er opfyldt. Verifikatoren underretter uden unødig forsinkelse selskabet om beslutningen om at give afkald på et anlægsbesøg og om, at betingelserne for at give afkald på anlægsbesøget er opfyldt.

6. For skibe, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, underretter selskabet uden unødig forsinkelse sin ansvarlige administrerende myndighed om verifikatorens beslutning om at give afkald på anlægsbesøget.

Den ansvarlige administrerende myndighed kan gøre indsigelse mod verifikatorens beslutning om at give afkald på anlægsbesøget under hensyntagen til alle følgende elementer:

a) verifikatorens oplysninger om resultatet af risikoanalysen

b) dokumentation for, at alle betingelser for at give afkald på et anlægsbesøg i overensstemmelse med stk. 5 er opfyldt.

I tilfælde af indsigelse underretter den ansvarlige administrerende myndighed selskabet om indsigelsen og begrundelsen herfor inden for en rimelig frist, dog senest to måneder efter den dato, hvor den blev underrettet om verifikatorens beslutning om at give afkald på anlægsbesøget.

7. Hvis verifikatoren foretager et virtuelt anlægsbesøg i henhold til stk. 4 eller giver afkald på et anlægsbesøg i henhold til stk. 5, skal verifikatoren begrunde dette i den interne verifikationsdokumentation.

Artikel 32

Håndtering af ukorrekte angivelser og afvigelser i rapporten på selskabsniveau

1. Afslører verifikatoren under sin verifikation ukorrekte angivelser eller afvigelser i rapporten på selskabsniveau, underretter vedkommende straks selskabet herom og anmoder om relevante korrektioner inden for en rimelig frist.

Selskabet korrigerer eventuelle meddelte ukorrekte angivelser og afvigelser.

2. Verifikatoren dokumenterer i den interne verifikationsdokumentation alle ukorrekte angivelser eller afvigelser, der er blevet korrigeret i løbet af verifikationen, og markerer dem som løst.

3. Korrigerer selskabet ikke de ukorrekte angivelser eller afvigelser, der er omhandlet i stk. 1, skal verifikatoren anmode selskabet om at gøre rede for hovedårsagerne til de ukorrekte angivelser eller afvigelserne, før verifikationsrapporten udstedes.

4. Verifikatoren skal vurdere, om de ukorrigerede ukorrekte angivelser, individuelt eller sammen med andre ukorrekte angivelser, har en indvirkning på de samlede rapporterede emissioner eller andre relevante oplysninger, og om denne indvirkning fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

Verifikatoren vurderer, om den ukorrigerede afvigelse, individuelt eller kombineret med andre afvigelser, har en indvirkning på de rapporterede data, og om dette fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

5. Verifikatoren betragter ukorrekte angivelser eller afvigelser, der individuelt eller sammen med andre ukorrekte angivelser ligger under den væsentlighedsgrad, som er fastsat i artikel 30, som væsentlige ukorrekte angivelser, hvis det er berettiget på grund af deres størrelse, art og de særlige omstændigheder ved deres forekomst.

Artikel 33

Konklusioner vedrørende verifikationen af rapporten på selskabsniveau

For at fuldføre verifikationen af rapporten på selskabsniveau skal verifikatoren:

a) bekræfte, at alle verifikationsaktiviteter er udført

b) foretage afsluttende analytiske procedurer på de aggregerede data for at sikre, at de er fri for væsentlige ukorrekte angivelser

c) verificere, hvorvidt oplysningerne i rapporten opfylder kravene i forordning (EU) 2015/757 og direktiv 2003/87/EF

d) forud for udgivelsen af verifikationsrapporten forberede den interne verifikationsdokumentation og udkastet til rapport, som forelægges den uafhængige beslutningstager, jf. artikel 36

e) bemyndige en person til at bekræfte rapporten på grundlag af den uafhængige beslutningstagers konklusioner og den interne verifikationsdokumentation og underrette selskabet herom.

Artikel 34

Henstillinger til forbedring

1. Verifikatoren skal meddele selskabet henstillinger til forbedringer med hensyn til ukorrigerede ukorrekte angivelser og afvigelser, der ikke har givet anledning til væsentlige ukorrekte angivelser.

2. Verifikatoren kan meddele andre henstillinger til forbedringer, som den finder relevante i lyset af resultatet af verifikationsaktiviteterne.

3. Verifikatoren skal ved meddelelse af henstillinger til selskabet forholde sig uvildig over for selskabet, skibene og overvågnings- og rapporteringssystemet. Verifikatoren må ikke bringe sin uvildighed i fare ved at rådgive om eller udvikle dele af overvågnings- og rapporteringsprocessen i henhold til forordning (EU) 2015/757.

4. Under verifikationen efter det år, hvor henstillingerne til forbedring blev foretaget i en verifikationsrapport, verificerer verifikatoren, hvorvidt selskabet har gennemført disse henstillinger til forbedring, og på hvilken måde dette er gjort. Hvis selskabet ikke har gennemført disse henstillinger, vurderer verifikatoren, om dette øger eller kan øge risikoen for ukorrekte angivelser.

Artikel 35

Verifikationsrapport på selskabsniveau

1. På grundlag af de indsamlede oplysninger udsteder verifikatoren en verifikationsrapport om rapporten på selskabsniveau, der er underlagt verifikation, og sender verifikationsrapporten til selskabet.

2. Efter modtagelse af verifikationsrapporten i henhold til stk. 1 indsender selskabet verifikationsrapporten sammen med rapporten på selskabsniveau til den ansvarlige administrerende myndighed. Rapporten skal indsendes ved hjælp af automatiske systemer og dataudvekslingsformater.

3. Verifikationsrapporten skal indeholde en erklæring, der verificerer rapporten på virksomhedsniveau som tilfredsstillende eller utilfredsstillende.

4. Med henblik på stk. 3 må rapporten på selskabsniveau alene anses for at være verificeret som tilfredsstillende, hvis den ikke indeholder væsentlige ukorrekte angivelser. Rapporten på selskabsniveau skal ikke verificeres som tilfredsstillende, hvis den indeholder væsentlige ukorrekte angivelser, som ikke er blevet korrigeret, før verifikationsrapporten blev udgivet.

5. Verifikationsrapporten skal indeholde følgende elementer:

a) navnet på selskabet og dets unikke IMO-identifikationsnummer for selskaber og registrerede ejere

b) en overskrift, hvoraf det fremgår, at der er tale om en verifikationsrapport

c) verifikatorens identitet, herunder navn og arbejdsmailadresse på en kontaktperson

d) verifikationens formål og omfang

e) en henvisning til rapporten på selskabsniveau og den rapporteringsperiode, der skal verificeres

f) de aggregerede emissionsdata på selskabsniveau samt de emissionsdata, der skal indsendes i det format, som er fastsat i bilag IX til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1122 ([12])

g) en henvisning til de anvendte verifikationsstandarder

h) et resumé af verifikatorens procedurer, herunder oplysninger om og datoer for anlægsbesøg, oplysninger om begrundelserne for at gennemføre virtuelle anlægsbesøg eller begrundelserne for at give afkald på disse i henhold til artikel 31

i) en verifikationserklæring

j) en beskrivelse af ukorrigerede ukorrekte angivelser og afvigelser, jf. artikel 32, herunder deres art og omfang, uanset om de har en væsentlig indvirkning eller ej samt eventuelle berørte elementer i rapporten på selskabsniveau

k) en beskrivelse af eventuelle problemer med ukorrekte angivelser som defineret i artikel 2, stk. 5, litra c), som er blevet synlige under verifikationen

l) hvor det er relevant, henstillinger til forbedring

m) navnene på den ledende MRV-skibsfartsauditor, den uafhængige beslutningstager og, hvor det er relevant, MRV-skibsfartsauditoren og den tekniske ekspert, der var involveret i verifikationen af rapporten på selskabsniveau

n) datoen for verifikationsrapporten og en bemyndiget persons underskrift på vegne af verifikatoren, inklusive den pågældende persons navn.

6. Verifikatoren skal beskrive de ukorrekte angivelser eller afvigelserne tilstrækkeligt detaljeret i verifikationsrapporten, herunder følgende aspekter:

a) størrelsen og karakteren af den ukorrekte angivelse eller afvigelsen

b) hvorfor den ukorrekte angivelse har væsentlig indflydelse, eller hvorfor ikke

c) hvilket element i rapporten den ukorrekte angivelse henviser til, eller hvilke retlige krav afvigelsen henviser til.

Artikel 36

Uafhængig gennemgang af rapporten på selskabsniveau

1. Den uafhængige beslutningstager skal gennemgå den interne verifikationsdokumentation og udkastet til verifikationsrapport for at verificere, at verifikationsprocessen er udført i overensstemmelse med denne forordning, og at behørig professionel omhu og dømmekraft er blevet udøvet.

2. Omfanget af den uafhængige gennemgang skal omfatte den fuldstændige verifikationsproces som fastsat i artikel 24-35.

3. Når rapporten er blevet bekræftet i overensstemmelse med artikel 33, litra e), indfører verifikatoren resultaterne af den uafhængige gennemgang i den interne verifikationsdokumentation.

KAPITEL III

KRAV TIL VERIFIKATORER

Artikel 37

Løbende kompetenceproces

1. Verifikatoren skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en løbende kompetenceproces for at sikre, at alt personale, der er betroet verifikationsaktiviteter, er kompetent til de opgaver, som de får tildelt.

([12]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1122 af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår driften af EU-registret (EUT L 177 af 2.7.2019, s. 3).

2. Med henblik på den kompetenceproces, der henvises til i stk. 1, skal verifikatoren fastlægge, dokumentere, gennemføre og opretholde følgende aspekter:

a) generelle kompetencekriterier for alt personale, der varetager verifikationsaktiviteter

b) specifikke kompetencekriterier for hver funktion hos den verifikator, der varetager verifikationsaktiviteter, navnlig for den ledende MRV-skibsfartsauditor, MRV-skibsfartsauditoren, den uafhængige beslutningstager og den tekniske ekspert

c) en metode til at sikre den løbende kompetence og den regelmæssige evaluering af præstationen for alt personale, der varetager verifikationsaktiviteter

d) en proces til at sikre den løbende uddannelse af det personale, der varetager verifikationsaktiviteter

e) en proces til at vurdere, hvorvidt verifikationsopgaven falder inden for omfanget af verifikatorens akkreditering, og hvorvidt verifikatoren har den kompetence, det personale og de ressourcer, der kræves til at vælge verifikationsholdet og fuldføre verifikationsaktiviteterne inden for den påkrævede tidsramme.

Ved evalueringen af personalets kompetence i henhold til første afsnit, litra c), vurderer verifikatoren denne kompetence i forhold til de kompetencekriterier, der henvises til i første afsnit, litra a) og b).

Den proces, som der henvises til i første afsnit, litra e), skal også omfatte en proces til vurdering af, om verifikationsholdet har alle kompetencer og personer, der kræves til at udføre verifikationsaktiviteter for et specifikt selskab.

Verifikatoren udvikler generelle og specifikke kompetencekriterier, som er i overensstemmelse med kriterierne i artikel 38, stk. 4, og artikel 39, 40 og 41.

3. Verifikatoren overvåger regelmæssigt og mindst en gang om året præstationen for alt personale, der varetager verifikationsaktiviteter, med henblik på løbende at bekræfte deres kompetence.

4. Verifikatoren gennemgår regelmæssigt den løbende kompetenceproces, som der henvises til i stk. 1, for at sikre, at:

a) de kompetencekriterier, som der henvises til i stk. 2, første afsnit, litra a) og b), udvikles i overensstemmelse med kompetencekravene i nærværende forordning

b) alle forhold, der kan identificeres i forhold til fastsættelsen af de generelle og specifikke kompetencekriterier i henhold til stk. 2, første afsnit, litra a) og b), behandles

c) alle kriterierne i kompetenceprocessen ajourføres og opretholdes, når det er relevant.

5. Verifikatoren skal have et system til at registrere resultaterne af de aktiviteter, som udføres i kompetenceprocessen, som omhandlet i stk. 1.

6. En tilstrækkeligt kompetent bedømmer skal vurdere en MRV-skibsfartsauditors og en ledende MRV-skibsfartsauditors kompetence og præstation.

Den kompetente bedømmer overvåger disse auditorer under verifikationen af en emissionsrapport eller delemissionsrapport på selskabets område, alt efter hvad der er relevant, for at fastslå, om de opfylder kompetencekriterierne.

7. Hvis et medlem af personalet ikke kan godtgøre, at vedkommende til fulde opfylder kompetencekriterierne for en specifik opgave, der er tildelt det pågældende medlem, identificerer og organiserer verifikatoren yderligere uddannelse eller jobtræning under tilsyn. Verifikatoren overvåger det pågældende medlem, indtil vedkommende over for verifikatoren godtgør, at kompetencekriterierne er opfyldt.

Artikel 38

Verifikationshold

1. For hver enkelt verifikationsopgave skal verifikatoren samle et verifikationshold, der er i stand til at udføre de verifikationsaktiviteter, der er omhandlet i artikel 4-36.

2. Verifikationsholdet skal bestå af én ledende MRV-skibsfartsauditor og — når det er hensigtsmæssigt i lyset af verifikatorens forståelse af kompleksiteten af de opgaver, der skal udføres, og dennes evne til at gennemføre den nødvendige risikoanalyse — et passende antal MRV-skibsfartsauditorer og tekniske eksperter.

3. Til den uafhængige gennemgang af verifikationsaktiviteterne knyttet til en bestemt verifikationsopgave udpeger verifikatoren en uafhængig beslutningstager, som ikke må være en del af verifikationsholdet.

4. Medlemmerne af holdet skal have en klar forståelse af deres specifikke rolle i verifikationsprocessen og skal kunne kommunikere på effektiv vis på det sprog, som er nødvendigt for at udføre deres verifikationsopgaver og undersøge de oplysninger, som selskabet fremlægger.

5. Hvis verifikationsholdet består af én person, skal denne person opfylde alle kompetencekravene for MRV-skibsfartsauditoren og den ledende MRV-skibsfartsauditor og opfylde de krav, der er fastsat i stk. 4.

Artikel 39

Kompetencekrav for MRV-skibsfartsauditorer og ledende MRV-skibsfartsauditorer

1. MRV-skibsfartsauditorer skal være kompetente til at vurdere overvågningsplaner og verificere emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF og nærværende forordning.

2. Til dette formål skal MRV-skibsfartsauditorer som minimum have:

a) kendskab til forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF, nærværende forordning, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928, anden relevant lovgivning, standarder og gældende retningslinjer samt relevante retningslinjer og lovgivning udstedt af den medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret, eller medlemsstaten for den ansvarlige administrerende myndighed for det selskab, som verifikatoren udfører verifikation for

b) kendskab til og erfaring med data- og oplysningsrevision, herunder:

   i) metoder til data- og oplysningsrevision, anvendelse af væsentlighedsgrad og vurdering af ukorrekte angivelsers væsentlighed

   ii) analyse af iboende risici og kontrolrisici

   iii) prøvetagningsteknikker i forhold til dataindsamling og kontrol af kontrolaktiviteter

   iv) vurdering af data- og informationssystemer, IT-systemer, dataflowaktiviteter, kontrolaktiviteter, kontrolsystemer og procedurer til kontrolaktiviteter.

c) evnen til at udføre aktiviteterne i forbindelse med verifikationen af en emissionsrapport, en delemissionsrapport eller en rapport på selskabsniveau som krævet i artikel 4-36.

3. Desuden skal sektorspecifik viden om og erfaring med relevante aspekter som anført i bilag I til denne forordning tages i betragtning af verifikatorer med henblik på at vurdere overvågningsplaner og verificere emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau.

4. En ledende MRV-skibsfartsauditor skal opfylde kompetencekravene for en MRV-skibsfartsauditor og have demonstreret kompetence til at lede et verifikationshold og være ansvarlig for at udføre verifikationsaktiviteterne i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 40

Kompetencekrav for uafhængige beslutningstagere

1. Den uafhængige beslutningstager har den relevante myndighed til at revidere udkastet til konklusioner om vurderingen af overvågningsplanen, udkastet til verifikationsrapport og den interne verifikationsdokumentation i henhold til artikel 8, 23 og 36.

2. Den uafhængige beslutningstager skal opfylde kompetencekravene for en ledende MRV-skibsfartsauditor som omhandlet i artikel 39, stk. 4.

3. Med henblik på at vurdere, om den interne verifikationsdokumentation er fuldstændig, og om der er indsamlet tilstrækkelig dokumentation i forbindelse med verifikationsaktiviteterne, skal den uafhængige beslutningstager have den nødvendige kompetence til at:

a) analysere de leverede oplysninger og bekræfte deres fuldstændighed og integritet

b) bestride manglende eller modstridende oplysninger

c) kontrollere dataspor for at vurdere, om den interne verifikationsdokumentation er fuldstændig og leverer tilstrækkelige oplysninger til at underbygge udkastet til konklusioner om vurderingen af overvågningsplanen, udkastet til verifikationsrapport og konklusioner, der er gennemgået i den interne gennemgang.

Artikel 41

Brug af tekniske eksperter

1. Ved udførelsen af verifikationsaktiviteter kan en verifikator benytte tekniske eksperter til at få detaljeret kendskab til og ekspertise angående et bestemt emne med henblik på at understøtte MRV-skibsfartsauditoren og den ledende MRV-skibsfartsauditor i udførelsen af deres verifikationsaktiviteter.

2. Hvis den uafhængige beslutningstager ikke har kompetencen til at vurdere et bestemt aspekt i revisionsprocessen, skal verifikatoren anmode om støtte fra en teknisk ekspert.

3. Den tekniske ekspert skal have den kompetence og ekspertise, der er nødvendig til at støtte MRV-skibsfartsauditoren og den ledende MRV-skibsfartsauditor eller den uafhængige beslutningstager, hvor det er nødvendigt, med hensyn til det emne, som en sådan eksperts viden og ekspertise anmodes til. Desuden skal den tekniske ekspert have en tilstrækkelig forståelse af de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 39.

4. Den tekniske ekspert skal varetage angivne opgaver under ledelse af og med det fulde ansvar placeret hos den uafhængige beslutningstager eller den ledende MRV-skibsfartsauditor for det verifikationshold, hvor den tekniske ekspert arbejder.

Artikel 42

Procedurer for verifikationsaktiviteter

1. Verifikatorer skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en eller flere procedurer og processer med henblik på de verifikationsaktiviteter, som er beskrevet i artikel 4-36.

2. I forbindelse med etablering og implementering af disse procedurer og processer skal verifikatoren udføre aktiviteterne i overensstemmelse med den harmoniserede standard i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende krav til drivhusgasvaliderings- og verifikationsorganer til brug ved akkreditering eller andre former for anerkendelse ([13]).

3. Verifikatorer skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde et kvalitetsstyringssystem for at sikre konsistent udvikling, gennemførelse, forbedring og revision af procedurer og processer i overensstemmelse med den harmoniserede standard, der er omhandlet i stk. 2.

Kvalitetsstyringssystemet skal omfatte følgende:

a) strategier og ansvarsområder

b) gennemgang af ledelsesforhold

c) interne revisioner

d) korrigerende foranstaltning

([13]) ISO 14065:2020 om generelle principper og krav til organer, der validerer og verificerer miljøoplysninger.

e) foranstaltninger til håndtering af risici og muligheder og til indførelse af forebyggende foranstaltninger

f) kontrol af dokumenterede oplysninger.

4. Desuden skal verifikatorer etablere følgende procedurer, processer og foranstaltninger i overensstemmelse med den harmoniserede standard, der er omhandlet i stk. 2:

a) en proces og politik for kommunikation med selskabet

b) passende foranstaltninger til at beskytte fortroligheden af indhentede oplysninger

c) en proces for behandling af selskabers appeller

d) en proces for behandling af selskabers klager (herunder vejledende tidsplan)

e) en proces for udstedelse af en revideret verifikationsrapport, når en fejl i verifikationsrapporten, emissionsrapporten, delemissionsrapporten eller rapporten på selskabsniveau er konstateret, efter at verifikatoren har forelagt selskabet verifikationsrapporten

f) en procedure eller proces om outsourcing af verifikationsaktiviteter til andre organisationer

g) en procedure eller proces, der sikrer, at verifikatoren påtager sig det fulde ansvar for de verifikationsaktiviteter, der udføres af kontraktansatte

h) processer, der sikrer, at kvalitetsstyringssystemet, jf. stk. 3, fungerer korrekt, herunder:

   i) processer til gennemgang af styringssystemet mindst én gang om året, dog må der højst være 15 måneder mellem styringsgennemgange

   ii) processer til udførelse af interne revisioner mindst én gang om året, dog må der højst være 15 måneder mellem interne revisioner

   iii) processer til identifikation og håndtering af afvigelser i verifikatorens aktiviteter og gennemførelse af korrigerende foranstaltninger til afhjælpning af disse afvigelser

   iv) processer til identifikation af risici og muligheder i verifikatorens aktiviteter og gennemførelse af forebyggende foranstaltninger til afbødning af disse risici

   v) processer til kontrol af dokumenterede oplysninger.

Artikel 43

Intern verifikationsdokumentation

1. Verifikatoren forbereder og sammensætter en intern verifikationsdokumentation, der som minimum indeholder:

a) resultaterne af de udførte verifikationsaktiviteter

b) verifikationsplanen, den strategiske analyse og risikoanalysen

c) tilstrækkelige oplysninger til at underbygge vurderingen af overvågningsplanen og udkastet til verifikationsrapport, herunder begrundelser for bedømmelser af, om ukorrekte angivelser var væsentlige.

2. Den interne verifikationsdokumentation skal være udarbejdet på en sådan måde, at den uafhængige beslutningstager, der er omhandlet i artikel 8, 23 og 36, og det nationale akkrediteringsorgan er i stand til at vurdere, om verifikationen er udført i overensstemmelse med nærværende forordning.

3. Verifikatoren giver efter anmodning den ansvarlige administrerende myndighed adgang til den interne verifikationsdokumentation og andre relevante oplysninger for at lette den ansvarlige administrerende myndigheds evaluering af verifikationen. Den ansvarlige administrerende myndighed kan fastsætte en tidsfrist, inden for hvilken verifikatoren skal give adgang til nævnte dokumentation.

Artikel 44

Registreringer og kommunikation

1. Verifikatorer skal føre og forvalte registre for at påvise overensstemmelse med denne forordning, herunder med hensyn til deres personales kompetence og uvildighed.

2. En verifikator stiller regelmæssigt oplysninger til rådighed for selskabet i overensstemmelse med den harmoniserede standard, som der henvises til i artikel 42, stk. 2.

3. Verifikatorer sikrer fortroligheden af de oplysninger, der indhentes i løbet af verifikationen, i overensstemmelse med den harmoniserede standard, som der henvises til i artikel 42, stk. 2.

Artikel 45

Uvildighed og uafhængighed

1. En verifikator skal være uafhængig af selskabet og uvildig i udførelsen af sine verifikationsaktiviteter.

For at sikre uafhængighed og uvildighed må verifikatoren og enhver del af samme juridiske enhed ikke være et selskab som defineret i artikel 3, litra d), i forordning (EU) 2015/757, ejeren af et sådant selskab eller ejet af et sådant selskab, og verifikatoren må heller ikke have forbindelser til selskabet, der kan påvirke verifikatorens uafhængighed og uvildighed. Verifikatoren er også uafhængig af organer, der handler med emissionstilladelser ifølge systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der er fastsat i medfør af artikel 19 i direktiv 2003/87/EF.

2. Verifikatorer skal være organiseret på en måde, der sikrer deres objektivitet, uafhængighed og uvildighed. I forbindelse med nærværende forordning gælder de relevante krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i artikel 42, stk. 2.

3. Verifikatorer må ikke udføre verifikationsaktiviteter for et selskab, der udgør en uacceptabel risiko for deres uvildighed, eller som skaber en interessekonflikt for dem. Verifikatoren må ikke bruge personale eller kontraktansatte i vurderingen af en overvågningsplan eller i verifikationen af en emissionsrapport, delemissionsrapport eller rapport på selskabsniveau, der indebærer en faktisk eller potentiel interessekonflikt. Verifikatoren skal også sikre, at personales eller organisationers aktiviteter ikke påvirker verifikationens fortrolighed, objektivitet, uafhængighed og uvildighed. Med henblik herpå overvåger verifikatoren risici for uvildighed og træffer passende foranstaltninger for at håndtere disse risici.

4. En uacceptabel risiko for uvildighed eller interessekonflikt anses bl.a. for at være til stede, hvis en verifikator eller enhver del af samme juridiske enhed leverer:

a) konsulenttjenester med henblik på at udvikle en del af overvågnings- og rapporteringsprocessen, der er beskrevet i overvågningsplanen, herunder udviklingen af overvågningsmetoden, udformningen af emissionsrapporten, delemissionsrapporten eller rapporten på virksomhedsniveau og udformningen af overvågningsplanen

b) teknisk bistand til at udvikle eller opretholde systemet til overvågning og rapportering af emissioner og andre relevante oplysninger i henhold til forordning (EU) 2015/757.

5. En interessekonflikt for verifikatoren i relationerne mellem verifikatoren og selskabet anses blandt andet for at være til stede navnlig i et af følgende tilfælde:

a) hvis relationen mellem verifikatoren og selskabet er baseret på fælles ejerskab, fælles styring, fælles ledelse eller personale, fælles ressourcer, fælles økonomi og fælles kontrakter eller markedsføring

b) hvis selskabet har modtaget konsulentbistand som omhandlet i stk. 4, litra a), eller teknisk bistand som omhandlet i stk. 4, litra b), fra et konsulentorgan, teknisk bistandsorgan eller en anden organisation, der har relationer til verifikatorerne og truer verifikatorens uvildighed.

I forbindelse med første afsnit, litra b), anses verifikatorens uvildighed for at være kompromitteret, hvis relationerne mellem verifikatoren og konsulentorganet, det tekniske bistandsorgan eller den anden organisation er baseret på fælles ejerskab, fælles styring, fælles ledelse eller personale, fælles ressourcer, fælles økonomi, fælles kontrakter eller markedsføring og fælles betaling af salgskommission eller andre incitamenter til henvisning af nye kunder.

6. Verifikatorer må ikke outsource den uafhængige gennemgang eller udstedelsen af verifikationsrapporterne.

7. Hvis verifikatorer outsourcer andre verifikationsaktiviteter, skal de opfylde de relevante krav, der er fastsat i den harmoniserede standard, som der henvises til i artikel 42, stk. 2.

Kontraktansættelse af personer til at udføre verifikationsaktiviteter udgør dog ikke outsourcing i henhold til første afsnit, hvis verifikatoren ved kontraktansættelse af disse personer påtager sig det fulde ansvar for de verifikationsaktiviteter, der udføres af kontraktansatte. Ved kontraktansættelse af personer med henblik på udførelse af verifikationsaktiviteter skal verifikatoren kræve, at disse enkeltpersoner underskriver en skriftlig aftale om, at de følger verifikatorens procedurer, og at der ikke foreligger en interessekonflikt ved udførelsen af disse verifikationsaktiviteter.

8. Verifikatorer skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en proces til at sikre den kontinuerlige uvildighed og uafhængighed for verifikatorerne og dele af den samme juridiske enhed, for andre organisationer, som der henvises til i stk. 5, og for alt personale og alle kontraktansatte, der er involveret i verifikationen. Denne proces skal omfatte en mekanisme til at sikre verifikatorens uvildighed og uafhængighed og skal opfylde de relevante krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i artikel 42, stk. 2.

9. Ved verifikation af det samme selskab som i de foregående år vurderer verifikatoren, om der er risiko for uvildighed, og træffer foranstaltninger til at mindske risikoen for uvildighed.

10. Hvis den ledende MRV-skibsfartsauditor foretager årlige verifikationer af rapporter på selskabsniveau i en periode på seks på hinanden følgende år for et givet selskab, skal den ledende MRV-skibsfartsauditor tage en pause på tre år i træk fra at levere verifikation af rapporter på selskabsniveau for det samme selskab. Den maksimale periode på seks år omfatter verifikationer af rapporter på selskabsniveau, der udføres for selskabet, og som påbegyndes efter denne forordnings ikrafttræden.

KAPITEL IV

AKKREDITERING AF VERIFIKATORER

Artikel 46

Akkreditering af verifikatorer

1. Såfremt denne forordning eller forordning (EU) 2015/757 ikke indeholder særskilte bestemmelser om akkreditering af verifikatorer, finder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 765/2008 anvendelse.

2. Med hensyn til minimumskravene til akkreditering og kravene til akkrediteringsorganer gælder den harmoniserede standard i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer overensstemmelsesvurderingsorganer ([14]).

Artikel 47

Akkrediteringsomfang

Omfanget af akkrediteringen af verifikatorer omfatter vurdering af overvågningsplaner og verifikation af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau.

([14]) ISO/IEC 17029:2019 om overensstemmelsesvurdering — Generelle principper og krav til validerings- og verifikationsorganer som omhandlet i bilag II til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1835 af 3. december 2020 om harmoniserede standarder for akkreditering og overensstemmelsesvurdering (EUT L 408 af 4.12.2020, s. 6).

Artikel 48

Akkrediteringsprocessens formål

I løbet af akkrediteringsprocessen og det årlige tilsyn med akkrediterede verifikatorer i henhold til artikel 50-55 skal nationale akkrediteringsorganer vurdere, om verifikatoren og dens personale, der varetager verifikationsaktiviteter:

a) er kompetente til at vurdere overvågningsplaner og verificere emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau i overensstemmelse med nærværende forordning

b) reelt vurderer overvågningsplaner og verificerer emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau i overensstemmelse med nærværende forordning

c) opfylder kravene til verifikatorer som omhandlet i artikel 37 til 45, herunder kravene om uvildighed og uafhængighed.

Artikel 49

Anmodninger om akkreditering

1. Anmodninger om akkreditering skal indeholde de oplysninger, der er påkrævet ifølge den harmoniserede standard, der er omhandlet i artikel 46, stk. 2.

2. Inden den i artikel 50 nævnte vurdering påbegyndes, skal den verifikator, der ansøger om akkreditering (»ansøgeren«), desuden stille oplysninger om følgende aspekter til rådighed for det nationale akkrediteringsorgan:

a) de procedurer og processer, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, og det kvalitetsstyringssystem, der er omhandlet i artikel 42, stk. 3

b) kompetencekriterierne som nævnt i artikel 37, stk. 2, litra a) og b), resultaterne af den løbende kompetenceproces som nævnt i samme artikel og anden relevant dokumentation for kompetencen hos alt personale, der er involveret i verifikationsaktiviteter, der er omhandlet i artikel 39 og 40

c) den proces til at sikre kontinuerlig uvildighed og uafhængighed, som der henvises til i artikel 45, stk. 8, herunder relevante registre over ansøgerens og dens personales uvildighed og uafhængighed

d) de tekniske eksperter og nøglepersonalet, der er involveret i vurderingen af overvågningsplaner og verifikation af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau

e) procedurer og processer til sikring af en passende verifikation, bl.a. vedrørende den interne verifikationsdokumentation som omhandlet i artikel 43

f) relevante registre som omhandlet i artikel 44

g) alle andre oplysninger, som det nationale akkrediteringsorgan anmoder om.

Artikel 50

Vurdering

1. Med henblik på den vurdering, der er omhandlet i artikel 48, skal det bedømmelseshold, der er udpeget i henhold til artikel 57, mindst:

a) gennemgå alle relevante dokumenter og registre, som ansøgeren har leveret i henhold til artikel 49

b) udføre et anlægsbesøg for at gennemgå en repræsentativ stikprøve af den interne verifikationsdokumentation og vurdere gennemførelsen af ansøgerens kvalitetsstyringssystem og procedurer eller processer i relation til verifikationsaktiviteter som omhandlet i artikel 42

c) tilse præstationen og kompetencen for et repræsentativt antal af ansøgerens personale, der er involveret i vurderingen af overvågningsplaner og verifikationen af emissionsrapporter, delemissionsrapporter og rapporter på selskabsniveau, for at sikre, at de opererer i overensstemmelse med denne forordning.

2. Bedømmelsesholdet skal udføre de aktiviteter, der er skitseret i stk. 1, i overensstemmelse med kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

3. Bedømmelsesholdet skal rapportere resultaterne og eventuelle afvigelser til ansøgeren og anmode om et svar i overensstemmelse med kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

4. Ansøgeren skal foretage korrigerende handlinger for at behandle alle rapporterede afvigelser i henhold til stk. 3 og fremlægge et svar med en angivelse af, hvilke afhjælpende foranstaltninger der er truffet eller planlægges inden for en tidsramme, som fastsættes af det nationale akkrediteringsorgan.

5. Det nationale akkrediteringsorgan gennemgår det svar, som ansøgeren fremlægger i henhold til stk. 4.

6. Finder det nationale akkrediteringsorgan, at ansøgerens svar eller de trufne foranstaltninger er utilstrækkelige eller ineffektive, skal det anmode ansøgeren om at fremlægge yderligere oplysninger eller træffe yderligere foranstaltninger.

7. Det nationale akkrediteringsorgan kan også anmode om dokumentation for eller udføre en opfølgende bedømmelse for at vurdere den faktiske gennemførelse af den korrigerende handling.

Artikel 51

Afgørelse om akkreditering og akkrediteringscertifikat

1. Når en afgørelse om at tildele, forlænge eller forny en ansøgers akkreditering forberedes og træffes, skal det nationale akkrediteringsorgan tage hensyn til kravene i den harmoniserede standard som nævnt i artikel 46, stk. 2.

2. Hvis det nationale akkrediteringsorgan har besluttet at tildele eller forny en ansøgers akkreditering, udsteder det et akkrediteringscertifikat herfor. Akkrediteringscertifikatet tildeles for alle verifikationsaktiviteter i henhold til forordning (EU) 2015/757.

3. Akkrediteringscertifikatet skal som minimum indeholde de oplysninger, der er påkrævet ifølge den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

4. Akkrediteringscertifikatet er gyldigt i en periode, der ikke må overstige fem år efter den dato, hvor det nationale akkrediteringsorgan udstedte certifikatet.

Artikel 52

Årligt tilsyn

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal foretage et årligt tilsyn med hver verifikator, som det har udstedt et akkrediteringscertifikat til. Tilsynet skal som minimum omfatte:

a) et anlægsbesøg som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra b)

b) overvågning af præstationen og vurdering af kompetencen hos et repræsentativt antal af verifikatorens personale i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, litra c).

2. Det nationale akkrediteringsorgan skal foretage det første tilsyn af en verifikator i overensstemmelse med stk. 1 inden for 12 måneder efter den dato, hvor verifikatorens akkrediteringscertifikat blev udstedt.

3. Planlægningen af tilsynet skal gøre det muligt for det nationale akkrediteringsorgan at vurdere repræsentative prøver af verifikatorens aktiviteter, som er omfattet af akkrediteringscertifikatet, og det personale, som er involveret i verifikationsaktiviteter, i overensstemmelse med kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

4. På grundlag af tilsynets resultater skal det nationale akkrediteringsorgan beslutte, om fortsættelsen af akkreditering skal bekræftes.

5. Hvis en verifikator udfører verifikation for et selskab, der er udpeget til den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i en anden medlemsstat end medlemsstaten for det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, kan det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, anmode det nationale akkrediteringsorgan i den anden medlemsstat om at udføre tilsynsaktiviteter på sine vegne og på sit ansvar.

Artikel 53

Fornyet vurdering

1. Inden udløbet af et akkrediteringscertifikat, som det nationale akkrediteringsorgan har udstedt, foretager det en ny vurdering af den pågældende verifikator for at afgøre, om certifikatets gyldighed kan forlænges.

2. Ved planlægningen af den fornyede vurdering skal det sikres, at det nationale akkrediteringsorgan vurderer et repræsentativt udsnit af de af verifikatorens aktiviteter, der er omfattet af certifikatet.

3. Ved planlægningen og udførelsen af den fornyede vurdering skal det nationale akkrediteringsorgan overholde kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

Artikel 54

Ekstraordinær bedømmelse

1. Det nationale akkrediteringsorgan kan på ethvert tidspunkt foretage en ekstraordinær vurdering af verifikatoren for at sikre, at verifikatoren stadig opfylder kravene i nærværende forordning.

2. Med henblik på at gøre det muligt for det nationale akkrediteringsorgan at vurdere behovet for en ekstraordinær bedømmelse skal verifikatoren straks underrette det pågældende organ om alle væsentlige ændringer, der er relevante for vedkommendes akkreditering i forbindelse med ethvert aspekt omkring vedkommendes status eller funktion.

Disse væsentlige ændringer omfatter de ændringer, der er nævnt i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

Artikel 55

Administrative foranstaltninger

1. Det nationale akkrediteringsorgan kan suspendere eller tilbagetrække akkrediteringen af en verifikator, hvis verifikatoren ikke opfylder kravene i nærværende forordning.

2. Det nationale akkrediteringsorgan skal suspendere eller tilbagetrække akkrediteringen af en verifikator, hvis verifikatoren anmoder herom.

3. Det nationale akkrediteringsorgan skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en procedure med henblik på at suspendere eller tilbagetrække akkrediteringen i overensstemmelse med den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

4. Det nationale akkrediteringsorgan skal suspendere en verifikators akkreditering, hvis verifikatoren:

a) har begået et alvorligt brud på kravene i nærværende forordning

b) vedholdende og gentagne gange har undladt at opfylde kravene i nærværende forordning

c) har brudt andre specifikke betingelser og vilkår, som det nationale akkrediteringsorgan har fastlagt.

5. Det nationale akkrediteringsorgan skal tilbagetrække en verifikators akkreditering, hvis:

a) verifikatoren har undladt at afhjælpe årsagerne til en afgørelse om at suspendere akkrediteringscertifikatet

b) et medlem af verifikatorens øverste ledelse eller et medlem af verifikatorens personale, der er involveret i verifikationsaktiviteter i overensstemmelse med denne forordning, er blevet kendt skyldig i svig

c) verifikatoren bevidst har afgivet urigtige oplysninger eller bevidst har skjult oplysninger.

6. Et nationalt akkrediteringsorgans afgørelse om at suspendere eller tilbagetrække en akkreditering i overensstemmelse med stk. 1, 4 og 5 skal kunne ankes i overensstemmelse med de procedurer, som medlemsstaterne har fastlagt i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 765/2008.

7. Et nationalt akkrediteringsorgans beslutninger om at suspendere eller tilbagetrække akkreditering får virkning, når det meddeles verifikatoren. I lyset af arten af den manglende overholdelse skal det nationale akkrediteringsorgan overveje konsekvenserne med hensyn til de aktiviteter, som er udført forud for disse beslutninger.

8. Det nationale akkrediteringsorgan bringer straks suspensionen af et akkrediteringscertifikat til ophør, når det har modtaget tilfredsstillende oplysninger og konkluderer, at verifikatoren opfylder kravene i nærværende forordning.

KAPITEL V

KRAV TIL NATIONALE AKKREDITERINGSORGANER

Artikel 56

Krav vedrørende nationale akkrediteringsorganer

1. Såfremt denne forordning eller forordning (EU) 2015/757 ikke indeholder særskilte bestemmelser om kravene til nationale akkrediteringsorganer, finder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 765/2008 anvendelse.

2. Med henblik på denne forordning udfører nationale akkrediteringsorganer, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008, deres funktioner i overensstemmelse med kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

Artikel 57

Bedømmelseshold

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal udnævne et bedømmelseshold for hver enkelt vurdering, som udføres i henhold til kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2.

2. Et bedømmelseshold skal bestå af en ledende assessor med ansvar for at udføre en vurdering i overensstemmelse med nærværende forordning og om nødvendigt af et passende antal assessorer eller tekniske eksperter med relevant viden og erfaring i forhold til det konkrete akkrediteringsomfang.

3. Et bedømmelseshold skal mindst omfatte én person med følgende færdigheder:

a) tilstrækkeligt kendskab til forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF, nærværende forordning og anden relevant lovgivning som omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a)

b) kompetence og forståelse, der kræves til at vurdere de verifikationsaktiviteter, der er omhandlet i artikel 4-36, og tilstrækkeligt kendskab til de forskellige fartøjstypers karakteristika og til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner, brændstofforbrug og andre relevante oplysninger i henhold til forordning (EU) 2015/757.

Artikel 58

Kompetencekrav til assessorer

1. Assessorer har kompetence til at udføre de aktiviteter, som omhandles i artikel 50 til 55. Til dette formål skal assessoren:

a) opfylde kravene i den harmoniserede standard som omhandlet i artikel 46, stk. 2

b) have tilstrækkeligt kendskab til data- og oplysningsrevision som omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra b), i nærværende forordning, som er erhvervet gennem uddannelse, eller adgang til en person, som har kendskab til og erfaring med sådanne data og oplysninger

c) have tilstrækkeligt kendskab til relevant lovgivning samt gældende retningslinjer som omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a).

2. Ud over de kompetencekrav, der er fastsat i stk. 1, skal ledende assessorer påvise kompetence til at lede et bedømmelseshold og være ansvarlige for at foretage en vurdering i overensstemmelse med nærværende forordning.

3. Ud over de kompetencekrav, der er fastsat i stk. 1, skal interne assessorer og personer, der træffer afgørelser om tildeling, udvidelse eller fornyelse af en akkreditering, have tilstrækkelig viden og erfaring til at kunne evaluere akkrediteringen.

Artikel 59

Tekniske eksperter

1. Det nationale akkrediteringsorgan kan eventuelt medtage tekniske eksperter i bedømmelsesholdet for at få detaljeret viden og ekspertise inden for et specifikt emne til støtte for den ledende assessor eller assessoren.

2. En teknisk ekspert skal have den nødvendige kompetence til effektivt at kunne støtte den ledende assessor og assessoren inden for det emne, hvor der er brug for en sådan eksperts viden og ekspertise. Derudover skal den tekniske ekspert:

a) have tilstrækkeligt kendskab til relevant lovgivning samt gældende retningslinjer som omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a)

b) have tilstrækkelig forståelse af verifikationsaktiviteter.

3. Tekniske eksperter udfører nærmere bestemte opgaver under ledelse af og under det fulde ansvar af det pågældende bedømmelsesholds ledende assessor.

Artikel 60

Klager

Hvis det nationale akkrediteringsorgan har modtaget en klage angående verifikatoren fra den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, selskabet, den pågældende flagstat for skibe, der fører en medlemsstats flag, eller andre interesserede parter, skal det nationale akkrediteringsorgan inden for en rimelig frist, men senest tre måneder efter datoen for modtagelse heraf:

a) bedømme klagens validitet

b) sikre, at den pågældende verifikator har fået mulighed for at indgive sine bemærkninger

c) træffe de nødvendige foranstaltninger til at behandle klagen

d) registrere klagen og den trufne foranstaltning

e) besvare klagen.

Artikel 61

Peerevaluering

1. Når nationale akkrediteringsorganer er underlagt regelmæssig peerevaluering i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. 765/2008, gennemfører det organ, der er anerkendt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008, passende kriterier for peerevaluering og en effektiv og uafhængig peerevalueringsproces med henblik på at vurdere, om:

a) det nationale akkrediteringsorgan, der er genstand for peerevaluering, har udført akkrediteringsaktiviteterne i overensstemmelse med artikel 46 til 55

b) det nationale akkrediteringsorgan, der er genstand for peerevaluering, har opfyldt kravene i artikel 56 til 63.

Kriterierne skal omfatte kompetencekrav til peerevaluatorer og peerevalueringshold, som er specifikke for forordning (EU) 2015/757 og for det system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der er etableret ved direktiv 2003/87/EF.

2. Det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ udgiver resultatet af peerevalueringen af det nationale akkrediteringsorgan, som der henvises til i stk. 1, og videregiver det til Kommissionen, de nationale myndigheder, der er ansvarlige for de nationale akkrediteringsorganer i medlemsstaterne, og de administrerende myndigheder vedrørende et rederi eller det kontaktpunkt, som der henvises til i artikel 64 i nærværende forordning.

3. Hvis et nationalt akkrediteringsorgan har gennemført en peerevaluering organiseret af det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ, før nærværende forordnings ikrafttræden, undtages det nationale akkrediteringsorgan for yderligere peerevaluering efter nærværende forordnings ikrafttræden, hvis det kan påvise overholdelse af nærværende forordning, uanset artikel 10 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Med henblik herpå indgiver det pågældende nationale akkrediteringsorgan en anmodning og den fornødne dokumentation til det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ.

Det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ beslutter, om betingelserne for godkendelse af en undtagelse er blevet opfyldt.

Undtagelsen gælder for en periode på højst tre år fra datoen for meddelelse om beslutningen til det nationale akkrediteringsorgan.

Artikel 62

Gensidig anerkendelse af verifikatorer

Hvis et nationalt akkrediteringsorgan ikke har ladet sig underkaste en komplet peerevalueringsproces, accepterer medlemsstaterne akkrediteringscertifikater for verifikatorer, som er akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan, forudsat at det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ har påbegyndt en peerevaluering for det pågældende nationale akkrediteringsorgan, og at det ikke har påvist nogen manglende overholdelse hos det nationale akkrediteringsorgan af nærværende forordning, uanset artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 63

Overvågning af leverede tjenester

Fastslår en medlemsstat under en inspektion, som er udført i overensstemmelse med artikel 31, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ([15]), at en verifikator ikke overholder nærværende forordning, underretter den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi eller nationalt akkrediteringsorgan i den pågældende medlemsstat det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, herom.

Det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, skal behandle meddelelsen af denne oplysning som en klage i henhold til artikel 60, træffe passende foranstaltninger og svare den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi eller det nationale akkrediteringsorgan i overensstemmelse med artikel 67, stk. 2, andet afsnit.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

KAPITEL VI

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 64

Udveksling af oplysninger og kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne etablerer en effektiv udveksling af passende oplysninger og et effektivt samarbejde mellem deres nationale akkrediteringsorgan og den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi.

2. Hvis der er udpeget mere end én myndighed i henhold til artikel 18 i direktiv 2003/87/EF i en medlemsstat, bemyndiger medlemsstaten én af disse myndigheder til at være kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger, koordinering af det i stk. 1 omhandlede samarbejde og de aktiviteter, som der henvises til i artikel 64 til 71.

Artikel 65

Akkrediteringsarbejdsprogram og ledelsesrapport

1. Senest den 31. december hvert år forelægger det nationale akkrediteringsorgan et akkrediteringsarbejdsprogram for den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i hver medlemsstat sammen med en liste over de af det pågældende nationale akkrediteringsorgan akkrediterede verifikatorer. Akkrediteringsarbejdsprogrammet skal indeholde følgende oplysninger for hver verifikator:

a) oplysninger om aktiviteter, som det nationale akkrediteringsorgan har planlagt for den pågældende verifikator, herunder tilsyns- og fornyelsesaktiviteter

b) datoer for forventede overvågningsbesøg, der skal udføres af det nationale akkrediteringsorgan for at bedømme verifikatoren

c) oplysninger om, hvorvidt det nationale akkrediteringsorgan har anmodet det nationale akkrediteringsorgan fra en anden medlemsstat om at udføre overvågningsaktiviteter i henhold til artikel 52, stk. 5.

Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, indgiver det nationale akkrediteringsorgan senest den 31. januar hvert år et ajourført arbejdsprogram til den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi.

2. Efter fremlæggelsen af akkrediteringsarbejdsprogrammet i overensstemmelse med stk. 1 stiller den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi alle relevante oplysninger til rådighed for det nationale akkrediteringsorgan, herunder gældende national lovgivning eller retningslinjer.

3. Senest den 1. juni hvert år forelægger det nationale akkrediteringsorgan en ledelsesrapport for den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi. Ledelsesrapporten skal indeholde følgende oplysninger for hver verifikator, som er blevet akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan:

a) akkrediteringsoplysninger om verifikatorer, der for nyligt er blevet akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan

b) opsummerede resultater af tilsyns- og fornyelsesaktiviteter udført af det nationale akkrediteringsorgan

c) opsummerede resultater af ekstraordinære vurderinger, der er foretaget, herunder årsager til disse ekstraordinære vurderinger

d) enhver klage indgivet mod verifikatoren efter den seneste ledelsesrapport og de foranstaltninger, som det nationale akkrediteringsorgan har iværksat

e) nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som det nationale akkrediteringsorgan har truffet som reaktion på de oplysninger, som deles af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi.

Artikel 66

Udveksling af oplysninger angående administrative foranstaltninger

Hvis det nationale akkrediteringsorgan har pålagt verifikatoren administrative foranstaltninger i henhold til artikel 55, eller hvis en suspension af akkrediteringen er bragt til ophør, eller en appelafgørelse har omstødt en afgørelse truffet af et nationalt akkrediteringsorgan om at pålægge administrative foranstaltninger som omhandlet i artikel 55, underretter det nationale akkrediteringsorgan den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi og det nationale akkrediteringsorgan i hver medlemsstat herom.

Artikel 67

Udveksling af oplysninger foretaget af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi

1. Den ansvarlige administrerende myndighed underretter årligt det nationale akkrediteringsorgan, som har akkrediteret den verifikator, der udfører verifikationen for et selskab under dens ansvar, som minimum om følgende:

a) relevante resultater fra kontrol af emissionsrapporten, delemissionsrapporter, rapporter på selskabsniveau og verifikationsrapporterne, navnlig eventuelle problemer med rapporterede data, der ikke opfyldte kravene i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928 eller nærværende forordning

b) resultaterne af inspektionen af selskabet, hvis disse resultater er relevante for det nationale akkrediteringsorgan vedrørende verifikatorens akkreditering og overvågning, eller hvis disse resultater omfatter identificerede problemer med data, der ikke opfyldte kravene i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928 eller nærværende forordning

c) resultater fra evalueringen af den pågældende verifikators interne verifikationsdokumentation, hvor den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi har evalueret den interne verifikationsdokumentation i henhold til artikel 43, stk. 3

d) klager modtaget af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi angående denne verifikator.

2. Hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, dokumenterer, at den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi har identificeret problemer i de indberettede data, der ikke opfyldte kravene i forordning (EU) 2015/757, direktiv 2003/87/EF, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1927, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928 eller nærværende forordning, behandler det nationale akkrediteringsorgan meddelelsen af disse oplysninger som en klage fra den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi angående den pågældende verifikator, jf. artikel 60.

Det nationale akkrediteringsorgan træffer passende foranstaltninger til at behandle sådanne oplysninger og svarer den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi inden for en rimelig frist, dog senest tre måneder efter datoen for modtagelse heraf. Det nationale akkrediteringsorgan underretter i sit svar til den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi om de foranstaltninger, som det træffer, og, når det er relevant, om de administrative foranstaltninger, der pålægges verifikatoren.

Artikel 68

Udveksling af oplysninger om tilsyn

1. Hvis det nationale akkrediteringsorgan i den medlemsstat, der er ansvarligt for et selskab, for hvilket verifikatoren udfører en anmodet verifikation, i henhold til artikel 52, stk. 5, er blevet anmodet om at udføre tilsynsaktiviteter, rapporterer det pågældende nationale akkrediteringsorgan sine resultater til det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, medmindre andet er aftalt mellem begge nationale akkrediteringsorganer.

2. Det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, skal tage hensyn til de i stk. 1 omhandlede resultater, når det vurderer, om verifikatoren opfylder kravene i nærværende forordning.

3. Hvis de resultater, der henvises til i stk. 1, peger på, at verifikatoren ikke overholder nærværende forordning, skal det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, træffe passende foranstaltninger i henhold til nærværende forordning og underrette det nationale akkrediteringsorgan, der har udført tilsynsaktiviteter, om:

a) hvilke foranstaltninger, der er blevet truffet af det nationale akkrediteringsorgan, som har akkrediteret verifikatoren

b) når det er relevant, hvordan resultaterne er blevet behandlet af verifikatoren

c) når det er relevant, hvilke administrative foranstaltninger der er blevet pålagt verifikatoren.

Artikel 69

Udveksling af oplysninger med en medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret

Hvis en verifikator er blevet akkrediteret af et nationalt akkrediteringsorgan i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret, skal akkrediteringsarbejdsprogrammet og den ledelsesrapport, der er omhandlet i artikel 65, også fremlægges for den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i den medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret.

Artikel 70

Databaser over akkrediterede verifikatorer

1. Nationale akkrediteringsorganer opretter og forvalter en database, som skal være offentligt tilgængelig og indeholde følgende oplysninger:

a) navn, akkrediteringsnummer og forretningsadresse for hver verifikator, der er akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan

b) den dato, hvor akkrediteringen blev givet, og dennes udløbsdato

c) oplysninger om administrative foranstaltninger, der er pålagt verifikatoren.

2. Enhver ændring af verifikatorers status skal meddeles Kommissionen ved hjælp af en relevant standardskabelon.

3. Det organ, der er anerkendt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008, skal lette og harmonisere adgangen til de nationale databaser for at muliggøre en effektiv og omkostningseffektiv kommunikation mellem nationale akkrediteringsorganer, verifikatorer, selskaber og administrerende myndigheder vedrørende et rederi. Det organ, der er anerkendt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008, kan sammenlægge disse databaser i en enkelt central database.

Artikel 71

Meddelelser fra verifikatorer

1. For at det nationale akkrediteringsorgan kan udarbejde et akkrediteringsarbejdsprogram og en ledelsesrapport, som der henvises til i artikel 65, skal en verifikator senest 15. november hvert år sende følgende oplysninger til det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret den pågældende verifikator:

a) planlagt tid og sted for de verifikationer, som verifikatoren planmæssigt skal udføre

b) forretningsadresse og kontaktoplysninger på de selskaber, hvis overvågningsplaner, emissionsrapporter, delemissionsrapporter eller rapporter på selskabsniveau er underlagt verifikation

c) navnene på medlemmerne af verifikationsholdet.

2. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, som der henvises til i stk. 1, skal verifikatoren underrette akkrediteringsorganet om disse ændringer inden for en tidsfrist, som er aftalt med det pågældende akkrediteringsorgan.

KAPITEL VII

DE ADMINISTRERENDE MYNDIGHEDERS GODKENDELSE AF OVERVÅGNINGSPLANER

AFDELING 1

Godkendelse af overvågningsplaner

Artikel 72

Generelle regler for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af overvågningsplaner

Med henblik på godkendelse af overvågningsplaner i henhold til artikel 6, stk. 8, i forordning (EU) 2015/757 træffer hver ansvarlige administrerende myndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overvågningsplanerne er i overensstemmelse med kravene i artikel 6 og bilag I og II til nævnte forordning, idet der tages behørigt hensyn til verifikatorens konklusioner om vurderingen af overvågningsplaner.

Artikel 73

Oplysninger, som selskaberne skal udlevere til de ansvarlige administrerende myndigheder

Selskabet skal for den ansvarlige administrerende myndighed fremlægge verifikatorens konklusioner vedrørende vurderingen af overvågningsplanen og eventuelle yderligere oplysninger, der sætter den i stand til at udføre godkendelsesprocedurerne.

Artikel 74

Godkendelsesproces

1. Den ansvarlige administrerende myndighed underretter uden unødig forsinkelse selskabet om godkendelsen af overvågningsplanen ved hjælp af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater.

2. Hvis den ansvarlige administrerende myndighed ikke godkender overvågningsplanen, underretter den uden unødig forsinkelse selskabet herom og forklarer årsagerne til den manglende godkendelse, således at selskabet kan revidere sin overvågningsplan.

Det pågældende selskab reviderer sin overvågningsplan i overensstemmelse hermed. Selskabet fremlægger den reviderede overvågningsplan med henblik på en fornyet vurdering fra verifikatorens side sammen med årsagerne til den ansvarlige administrerende myndigheds manglende godkendelse. Når verifikatoren har vurderet, at den reviderede overvågningsplan er i overensstemmelse med kravene i artikel 6 og 7 i forordning (EU) 2015/757, fremlægger selskabet den på ny for den ansvarlige administrerende myndighed til godkendelse.

AFDELING 2

Godkendelse af ændringer i overvågningsplaner

Artikel 75

Generelle regler for de ansvarlige administrerende myndigheders godkendelse af ændringer i overvågningsplaner

1. Selskabet indsender uden unødig forsinkelse sin ændrede overvågningsplan til den ansvarlige administrerende myndighed, når det har modtaget en meddelelse fra verifikatoren om, at overvågningsplanen er i overensstemmelse, eller, for så vidt angår ændringer af overvågningsplanen i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2015/757, når det har underrettet verifikatorerne i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i den pågældende forordning.

2. Med henblik på godkendelse af ændringer af overvågningsplaner i henhold til artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) 2015/757 træffer hver ansvarlige administrerende myndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de ændrede overvågningsplaner er i overensstemmelse med kravene i artikel 6 og bilag I og II til nævnte forordning, idet der tages behørigt hensyn til verifikatorens konklusioner om vurderingen af overvågningsplaner.

Artikel 76

Oplysninger, som selskaberne skal fremlægge for de ansvarlige administrerende myndigheder

1. Selskabet skal for den ansvarlige administrerende myndighed fremlægge konklusionerne af vurderingen af den ændrede overvågningsplan og eventuelle yderligere oplysninger, der sætter den i stand til at gennemføre godkendelsesprocedurerne.

2. Med hensyn til ændringer i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2015/757 skal selskabet for den ansvarlige administrerende myndighed fremlægge dokumentation for ændringen af selskabet samt en angivelse af, om overvågningsplanen var blevet godkendt af den ansvarlige administrerende myndighed inden selskabsskiftet, med tilhørende dokumentation, hvis den administrerende myndighed ikke er den samme.

Artikel 77

Godkendelsesproces

1. Den ansvarlige administrerende myndighed underretter uden unødig forsinkelse selskabet om godkendelsen af den ændrede overvågningsplan ved hjælp af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater.

2. Hvis den ansvarlige administrerende myndighed ikke godkender overvågningsplanen, underretter den uden unødig forsinkelse selskabet herom og forklarer årsagerne til den manglende godkendelse, således at selskabet kan revidere sin overvågningsplan.

Det pågældende selskab reviderer sin overvågningsplan i overensstemmelse hermed. Selskabet fremlægger den reviderede overvågningsplan med henblik på en fornyet vurdering fra verifikatorens side sammen med årsagerne til den ansvarlige administrerende myndigheds manglende godkendelse. Når den reviderede overvågningsplan er blevet vurderet til at være i overensstemmelse med kravene i artikel 6 og 7 i forordning (EU) 2015/757, skal selskabet på ny fremlægge den for den ansvarlige administrerende myndighed til godkendelse.

Artikel 78

Gennemførelse og registrering af ændringer

1. Inden selskabet modtager den ansvarlige administrerende myndigheds godkendelse af den ændrede overvågningsplan i overensstemmelse med artikel 77, kan det foretage overvågning og rapportering ved hjælp af den ændrede overvågningsplan, hvis overvågning i overensstemmelse med den oprindelige overvågningsplan ville føre til ufuldstændige emissionsdata.

I tvivlstilfælde skal virksomheden sideløbende anvende både den ændrede og den oprindelige overvågningsplan til at udføre al overvågning og rapportering i overensstemmelse med begge planer, og den skal føre fortegnelser over begge overvågningsresultater.

2. Efter modtagelse af godkendelse i henhold til artikel 77 må selskabet kun anvende dataene vedrørende den ændrede overvågningsplan og udelukkende udføre al overvågning og rapportering ved hjælp af den ændrede overvågningsplan fra den dato, hvorfra denne version af overvågningsplanen finder anvendelse.

3. Virksomheden fører fortegnelser over alle ændringer af overvågningsplanen. For hver ændring skal fortegnelsen indeholde:

a) en klar beskrivelse af ændringen

b) en begrundelse for ændringen

c) hvor det er relevant, verifikatorens konklusioner om vurderingen af den ændrede overvågningsplan

d) datoen for fremlæggelse af den ændrede overvågningsplan for den ansvarlige administrerende myndighed

e) startdatoen for gennemførelsen af den ændrede overvågningsplan i overensstemmelse med stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 79

Ophævelse

1. Delegeret forordning (EU) 2016/2072 ophæves med virkning fra den 1. januar 2024.

2. Henvisninger til delegeret forordning (EU) 2016/2072 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 80

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

SPECIFIK VIDEN OG ERFARING INDEN FOR SKIBSFARTSSEKTOREN, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 39, STK. 3

Med henblik på artikel 39, stk. 3, skal viden om og erfaring inden for følgende tages i betragtning:

a) kendskab til MARPOL-konventionens og SOLAS-konventionens relevante regler, f.eks. reglerne om energieffektivitet for skibe ([1]), teknisk kode for NOx'er ([2]), reglen om svovloxider ([3]), reglen om fueloliekvalitet ([4]), regler for intakt stabilitet 2008 og de relevante retningslinjer (f.eks. retningslinjer for opstilling af forvaltningsplanen for skibes energieffektivitet SEEMP) ([5]))

b) mulige synergivirkninger mellem overvågning og rapportering i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 og eksisterende styringssystemer inden for skibsfarten (herunder ISM-koden) og andre relevante sektorspecifikke retningslinjer (f.eks. retningslinjer for opstilling af SEEMP)

c) emissionskilder om bord på skibet

d) registrering af sejladser og procedurer, hvormed det sikres, at listen over sejladser og listen over skibe (som forelagt af selskabet) er fuldstændig og nøjagtig

e) pålidelige eksterne kilder (herunder skibets sporingsdata), som kan benyttes til at foretage krydskontrol af data fra skibe

f) metoder til beregning af brændstofforbrug, som anvendes af skibe i praksis

g) anvendelse af usikkerhedsniveauer i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 og relevante retningslinjer

h) anvendelse af emissionsfaktorer for alle brændstoffer og emissionskilder, der anvendes om bord på skibet, og for alle drivhusgasemissioner, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757

i) kendskab til de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, navnlig med hensyn til, hvordan der tages højde for emissioner fra biobrændstoffer, emissioner fra en blanding af kilder med nulsats og kilder, der ikke er omfattet af nulsats, og emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændsler

j) forståelse af certificeringen af brændstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([6])

k) brændstofhåndtering, brændstofrensning og tanksystemer

l) skibsvedligeholdelse/kvalitetskontrol af måleudstyr

m) dokumentation for bunkring, herunder bunkerleveringsattester

n) driftsjournaler, oversigter over sejladser og havneanløb, skibsdagbøger

o) handelsdokumenter såsom certepartiaftaler og konnossementer

p) eksisterende lovbestemte krav

q) drift af skibets bunkeringssystemer

r) skibes fastlæggelse af brændstofdensitet i praksis

s) dataflowprocesser og -aktiviteter med henblik på at beregne fragtmængden (i volumen eller masse), der anvendes for de skibstyper og aktiviteter, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757

t) konceptet dødvægt, som gælder for de skibstyper og aktiviteter, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757 i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) 2016/1928

([1]) Regel 22, bilag VI til MARPOL-konventionen.
([2]) Revideret teknisk kode for kontrol med udledninger af nitrogenoxider fra marine dieselmotorer (resolution MEPC.176(58), som ændret ved resolution MEPC.177(58)).
([3]) Regel 14, bilag VI til MARPOL-konventionen.
([4]) Regel 18, bilag VI til MARPOL-konventionen.
([5]) Regel 22, bilag VI til MARPOL-konventionen.
([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

u) dataflowprocesser, der anvendes til at beregne den tilbagelagte afstand og tid brugt på havet for sejladser i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757

v) maskineri og tekniske systemer, som anvendes om bord på skibet for at fastslå brændstofforbrug, transportarbejde og andre relevante oplysninger.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Delegeret forordning (EU) 2016/2072	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, nr. 1)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, nr. 6)
Artikel 2, nr. 4) til 13)	Artikel 2, nr. 8) til 17)
Artikel 2, nr. 14) til 17)	Artikel 2, nr. 19) til 22)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2, litra a) og c)
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, 2 og 3	Artikel 6, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 6
Artikel 6, stk. 5	Artikel 6, stk. 8
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12, litra a)	Artikel 13, litra a)
Artikel 12, litra b)	Artikel 13, litra c)
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 2, litra a)
Artikel 14, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 2, litra b)
Artikel 14, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 2, litra d)
Artikel 14, stk. 2, litra d)	Artikel 15, stk. 2, litra e)
Artikel 14, stk. 2, litra e)	Artikel 15, stk. 2, litra f)
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 16, stk. 3	Artikel 18, stk. 4
Artikel 16, stk. 4	Artikel 18, stk. 7
Artikel 16, stk. 5	Artikel 18, stk. 3
Artikel 16, stk. 6	Artikel 18, stk. 10
Artikel 17	Artikel 19

Artikel 18, litra a) til e)	Artikel 20, litra a) til e)
Artikel 18, litra f)	Artikel 23, stk. 3
Artikel 19	Artikel 21
Artikel 20, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 22, stk. 3
Artikel 20, stk. 3	Artikel 22, stk. 4
Artikel 20, stk. 4, litra a), b) og c)	Artikel 22, stk. 5, litra a), b) og c)
Artikel 20, stk. 4, litra d)	Artikel 22, stk. 5, litra e)
Artikel 20, stk. 4, litra e) til j)	Artikel 22, stk. 5, litra g) til l)
Artikel 20, stk. 4, litra k)	Artikel 22, stk. 5, litra o)
Artikel 20, stk. 4, litra l)	Artikel 22, stk. 5, litra q)
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 37
Artikel 23, stk. 1	Artikel 38, stk. 1
Artikel 23, stk. 2	Artikel 38, stk. 2
Artikel 23, stk. 3	Artikel 38, stk. 4
Artikel 24	Artikel 39
Artikel 25, stk. 1	Artikel 40, stk. 2
Artikel 25, stk. 2	Artikel 40, stk. 3
Artikel 26, stk. 1	Artikel 41, stk. 1
Artikel 26, stk. 2	Artikel 41, stk. 3
Artikel 27	Artikel 42
Artikel 28	Artikel 43
Artikel 29, stk. 1	Artikel 44, stk. 1
Artikel 29, stk. 2	Artikel 44, stk. 3
Artikel 30, stk. 1	Artikel 45, stk. 2
Artikel 30, stk. 2	Artikel 45, stk. 3
Artikel 30, stk. 3	Artikel 45, stk. 4
Artikel 30, stk. 4	Artikel 45, stk. 6
Artikel 30, stk. 5	Artikel 45, stk. 7
Artikel 30, stk. 6	Artikel 45, stk. 8
Artikel 31	Artikel 47
Artikel 32	Artikel 48
Artikel 33	Artikel 46, stk. 2
Artikel 34	—
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 52

Artikel 39, stk. 1	Artikel 53, stk. 1
Artikel 39, stk. 2	Artikel 53, stk. 2 og 3
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41, stk. 1, 2 og 3	Artikel 55, stk. 1, 2 og 3
Artikel 41, stk. 4, litra a)	Artikel 55, stk. 4, litra b)
Artikel 41, stk. 4, litra b)	Artikel 55, stk. 4, litra c)
Artikel 41, stk. 5 til 8	Artikel 55, stk. 5 til 8
Artikel 42	Artikel 56, stk. 2
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45, stk. 1	Artikel 59, stk. 1
Artikel 45, stk. 2	Artikel 59, stk. 3
Artikel 46, stk. 1, litra a)	Artikel 70, stk. 1, litra a)
Artikel 46, stk. 1, litra b)	—
Artikel 46, stk. 1, litra c)	Artikel 70, stk. 1, litra b)
Artikel 46, stk. 1, litra d)	Artikel 70, stk. 1, litra c)
Artikel 46, stk. 2	Artikel 70, stk. 2
Artikel 46, stk. 3	Artikel 70, stk. 3
Artikel 47	Artikel 80